

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

απέναντι στο μύθο της δημοκρατίας
η εξέγερση είναι πάντα ζωντανή

Στην εποχή της, η εξέγερση στο Πολυτεχνείο το Νοέμβρη του 1973, για την άρχουσα τάξη και τους συμμάχους της δεν ήταν και δεν θα μπορούσε να είναι τίποτα περισσότερο από μια αντικρατική ανταρσία αναρχοκομμουνιστικών στοιχείων που έπρεπε να κατασταλεί με κάθε μέσον και που η μνήμη της, μετά την παράδοση της εξουσίας από τους στρατιωτικούς στους πολιτικούς, έπρεπε με κάθε τρόπο να σβηστεί. Να θυμίσουμε ότι οι πρώτες μεταπολιτευτικές εκλογές ορίστηκαν να γίνουν επιτούτου ανήμερα της πρώτης επετείου της εξέγερσης, στις 17 Νοέμβρη 1974, αγνοώντας την προκλητικά.

Αργότερα όμως, με τη μέθοδο της ενσωμάτωσης, αποσιωπώντας τα πραγματικά γεγονότα και διαστρεβλώνοντας τα περιεχόμενα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, επιχειρήσαν να την παρουσιάσουν σαν ένα δημοκρατικό φοιτητικό ξεσηκωμό που κατεστάλη από τη στρατιωτική δικτατορία και να τη μετατρέψουν σε επίσημη σχολική γιορτή. Με την άνοδό του στην εξουσία, το 1981, το ΠΑΣΟΚ υπήρξε ο πρωταγωνιστής αυτής της επιχειρήσης, η οποία με τη συνδρομή των δυο ΚΚΕ (ΚΚΕ και ΚΚΕ εσ.) σημείωσε αρκετή επιτυχία. Αυτή, βέβαια, η επιχείρηση διαστρέβλωσης της εξέγερσης και ενσωμάτωσής της στο κρατικό (και στο κομματικό) εορτολόγιο ως "γιορτή της δημοκρατίας" δεν ήταν απλώς ιδεολογική αλλά και αστυνομική-κατασταλτική, καθώς το πνεύμα της νοεμβριανής εξέγερσης ήταν πάντα ζωντανό κι ανανεωνόταν διαρκώς, εμπνέοντας νέες εκρήξεις ανταρσίας, ενώ ο χώρος και η μνήμη της εξέγερσης έγιναν σταθερό σημείο αναφοράς ανατρεπτικών εκδηλώσεων.

Συνέχεια στη σελίδα 20

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ "ALLERTA" (ΚΕΡΚΥΡΑ) - σελ. 6

**90 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ
ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΑΚΟ ΚΑΙ ΒΑΝΤΣΕΤΙ**

**81 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΟΥ 1936** σελ. 18-19

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΗ & ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ Υ/Η ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ
ΑΠΟ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΑΓΩΝΑ

Φωτογραφίες από τον Αχελώ, 9-14 Αυγούστου 2017

σελ. 10-11

**Διαδήλωση στην Ενώση Ελλήνων Εφοπλιστών
για το κρατικό & καπιταλιστικό έγκλημα στον
Σαρωνικό - Ενημέρωση & Φωτογραφίες**

σελ. 14

4 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα - ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

Ενημερώσεις από τη συμμετοχή της Α.Π.Ο. στις
κινητοποιήσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα και
Κέρκυρα - σελ. 4

Ο φασισμός στο εδώλιο - Κάλεσμα σε δίκες
αντιφασιστών - σελ. 2

Καταγγελία της συλλογικότητας «Μαύρο & Κόκκινο»
για την κατασταλτική επίθεση της ΕΛ.ΑΣ στην
αντιφασιστική πορεία στις 19/7 - σελ. 4

Κάλεσμα στο Εφετείο για τη δολοφονία του Σα-
κτζάντ Λουκμάν - σελ. 5

ΔΙΕΘΝΗ

Άμεση απελευθέρωση των Nuriye
Gulmen και Semih Ozakca - σελ. 13

Δεν ξεχνάμε - Δεν συγχωρούμε τη δολοφονία του
αναρχικού Santiago Maldonado από το κράτος της
Αργεντινής - σελ. 15

Κοινή ανακοίνωση ελευθεριακών οργα-
νώσεων της Καταλονίας για τη Γενική
Απεργία της 3ης Οκτώβρη - σελ. 16

Για τις κινητοποιήσεις ενάντια στη σύ-
νοδο των G20 στο Αμβούργο - σελ. 17

3η Συνδιάσκεψη

της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης | Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων
Θεσσαλονίκη, 25-26 Νοέμβρη 2017

Μια ανασκόπηση

Το φθινόπωρο-χειμώνα του 2015-2016 βρισκόμαστε, τον χρόνο μετά το δημοψήφισμα-τραγέλαφο επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ με το πιο φλέγον ζήτημα συζήτησης, από τα τηλεοπτικά κανάλια μέχρι τη Βουλή και τις γειτονιές να είναι οι μεταναστευτικές ροές και η διαχείριση τους από το κράτος. Κι αυτό γιατί οι μετανάστες διασχίζουν, με όποιο τρόπο, τα σύνορα της Ευρώπης και αναγκαστικά της Ελλάδας, κολασμένοι που αναζητούν διαφυγή από τον πόλεμο και τον κοινωνικοοικονομικό ορυμαγδό, βρίσκουν όμως κατά χιλιάδες τον θάνατο στον Έβρο και το Αιγαίο (και όλα τα μεσόγεια χερσαία και θαλάσσια σύνορα). Σε αυτό το πλαίσιο, αποφασίζεται πορεία στον Έβρο και συγκεκριμένα στο χωριό των Καστανιών, που θέλει να καταδείξει ακριβώς αυτό, τον θάνατο. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ακολουθώντας τη μεταναστευτική πολιτική της Ευρώπης-φρούριο που ορθώνεται καθημερινά με τα κορμιά των νεκρών μεταναστών επικαλείται «τεχνικά» ζητήματα που δεν επιτρέπουν να πέσει ο φράχτης του Έβρου και μάλιστα ο υπουργός μεταναστευτικής πολιτικής δήλωνε πως «είναι λάθος να θεωρούμε το πέρασμα του Έβρου αναίμακτο», τη στιγμή που καθημερινά πνίγονταν άνθρωποι προσπαθώντας να περάσουν τα σύνορα και να ζητήσουν άσυλο στη χώρα μας. Τα σύνορα κλείνουν, τείχη υψώνονται και οι μετανάστες αφήνονται έρμαιοι των Συνθηκών της ευρωπαϊκής ένωσης. Η Ευρώπη-φρούριο ανοιγοκλείνει τη στρόφιγγα διόδοι μεταναστών δημιουργώντας ένα καθεστώς εξαίρεσης για όσους πλεονάζουν. Οι συνθήκες αυτές όμως εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου, του οποίου οι «νόμοι» απαιτούν τη δημιουρ-

Ο αντιφασισμός στο εδώλιο

για φτηνού εργατικού δυναμικού. Οι δόθεν ανθρωπιστικές αξίες της Ευρώπης, λοιπόν, επιβάλλουν την απορρόφηση ενός πολύ συγκεκριμένου αριθμού μεταναστών, έτσι ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες του καπιταλιστικού συστήματος. Και όταν οι ανάγκες αυτές καλυφθούν, τότε η στρόφιγγα κλείνει... τότε υπάρχουν μόνο υγροί τάφοι μεταναστών, ναρκοπέδια και φράχτες, κοινωνικός κανιβαλισμός και ρατσιστικές συμπεριφορές. Τότε συνεχίζονται οι δολοφονικές επιθέσεις του παρακράτους και κράτος και αφεντικά βρίσκουν τα επόμενα θύματα της εκμετάλλευσής τους.

Στα πλαίσια της συγκεκριμένης συνθήκης λοιπόν και με κεντρική στόχευση τη διαδήλωση ενάντια στο φράχτη του Έβρου, πραγματοποιήσαμε μαζικά μοιράσματα, παρέμβαση στο Λιμενικό και προπαγανδιστικές αφισοκολλήσεις, μικροφωνικές

κλπ.

Μία από τις προπαγανδιστικές αφισοκολλήσεις της πορείας γίνεται στην περιοχή των γραφείων της Χρυσής Αυγής, στη Θεσσαλονίκη. Σύντροφοι που συμμετείχαν στη συγκεκριμένη δράση διώκονται με τις κατηγορίες της διακεκριμένης φθοράς και της διατάραξης κατά συναυτουργία. Το δικαστήριο αυτό πήρε αναβολή για τις 18 Μαΐου του 2018.

Η Χρυσή Αυγή

Ο τόπος και ο χρόνος στοιχειοθέτησης της δίκης αυτής έχουν την ιδιαίτερη σημασία τους. Η Χ.Α., μετά και τις συλλήψεις κάποιων από τους εννοχρηστωτές της, έχει στιγμιστεί μεν κοινωνικά ως εγκληματική οργάνωση. Για δεκαετίες, αποτέλεσε και αποτελεί τον πυρήνα της φασιστικής, μισαλλόδοξης προπαγάνδας και δράσης στον ελλαδικό χώρο. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τα πογκρόμ σε μετανάστες, τους ξυλοδαρμούς σε αγωνιστές, τις επιθέσεις σε στέκια και τις δολοφονίες μεταναστών και αντιφασιστών, όλα με την κάλυψη του κράτους και της ΕΛ.ΑΣ. που φυσικά δεν έδειξαν καμία διάθεση να αποκόψουν ή τουλάχιστον να περιορίσουν σε κάποιο βαθμό τη δράση της εμπροσθοφυλακής τους, μέχρι να φτάσει η κατάσταση στο απροχώρητο και τα εγκλήματα να γίνουν τόσο ειδικά ώστε η αδράνεια από το δημοκρατικό τόξο θα άφηνε χώρο στην αντιφασιστική δράση της κοινωνικής βάσης. Τα δολοφονικά πογκρόμ μεταναστών, οι επιθέσεις σε μέλη του ΚΚΕ και συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, η επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες και οι δολοφονίες του Σαχζάτ Λουκμάν και του Παύλου Φύσσα είναι μόνο μερικά από τα θύματα της νεοναζιστικής ρητορικής

και πρακτικής που οδήγησαν την τότε κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ να ασκήσει δίωξεις στην Χρυσή Αυγή.

Αλλά και τώρα ακόμη, η δίκη της Χ.Α., σελίδες επί σελίδων με τα κατορθώματα των πρωτοπαλίκων της, δεν μπορεί να εκληφθεί ως τίποτε άλλο παρά μία παρωδία, όπου ο μηχανισμός του κράτους προστατεύει τον εαυτό του και τους συμμάχους του, ρίχνοντας στα μαλακά τους κατηγορούμενους. Ο δολοφόνος του Παύλου Φύσσα, Ρουπακιάς κυκλοφορεί ελεύθερος ακόμα και τώρα, ενώ οι φασίστες παρά τις όποιες ποινικές δίωξεις τους ασκούνται, συνεχίζουν τη δράση τους, πραγματοποιώντας πογκρόμ μεταναστών λίγες μέρες πριν, στον Ασπρόπυργο. Οι όποιες καταδίκες των φασιστών λοιπόν δεν μπορούν να μας πείσουν για το θεσμικό αντιφασισμό που πουλάει το κράτος. Ως αναρχικοί/ες αντιλαμβανόμαστε τη μάχη ενάντια στο φασισμό σαν ένα κομμάτι του συνολικότερου αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό και αγωνιζόμαστε στο δρόμο ώστε να τσακίσουμε το φασισμό και το σύστημα που τον γεννά.

Η συνεχής αντιφασιστική δράση έχει κατορθώσει να διαλύσει τη δυνατότητα της Χρυσής Αυγής να δρα στους δρόμους και έχει αναγκάσει το κράτος να αναβαθμίσει ακόμη περισσότερο τα προστατευτικά μέτρα προς τους φασιστικούς σχηματισμούς, κάνοντας ακόμη πιο προφανή τη σχέση κράτους-παρακράτους. Η κοινωνική δράση και ο μαχητικός αντιφασισμός δίνουν τη λύση απέναντι στον φασιστικό εσμό. Η παρέμβαση στα γραφεία της Χ.Α. στη Θεσσαλονίκη τον περασμένο Οκτώβριο εν όψει της διαδήλωσης ενάντια στο φράχτη του Έβρου, αποτέλεσε το πιο ξεκάθαρο μήνυμα ότι οι φασίστες της πόλης ούτε στις τρύπες τους δεν μπορούν να κάθονται ήσυχοι. Αυτό εξόργισε πρώτα απ' όλους το κράτος και την αστυνομία, η οποία έσπευσε να στήσει από κοινού δικογραφία με τους φασίστες να κατηγορούν και ασφαλίτες να καταδίδουν αντιφασίστες.

Η δικογραφία, στοχοποιεί συγκεκριμένα, εκτός φυσικά απ' τους ίδιους τους κατηγορούμενους και τα δύο μέλη μας, συνολικά τη συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό "Μαύρο και Κόκκινο", παραθέτοντας, ως εύληπτο πειστήριο της δικογραφίας (και της αντιφασιστικής μας δράσης) την ανακοίνωσή της ομάδας για την παρέμβαση στα γραφεία της Χ.Α. Η συνεργασία της ΕΛΑΣ με τους φασίστες θα συνεχιστεί με την προσωπική στοχοποίηση μέλους της ομάδας. Φαίνεται ότι το κράτος θα κάνει ό,τι μπορεί για να κάνει πλάτες στους φασίστες. Ωστόσο είναι ζήτημα χρόνου και η νέα φουρνιά εθνικιστών του Ιερού Λόχου, των ΑΜΕ κ.λπ. να καταλήξει εκεί που βρέθηκαν και όλες οι προηγούμενες...στο νοσοκομείο κι από εκεί

σε κάποια ακαρτογράφητη τρύπα.

Το μεταναστευτικό

Οι πόλεμοι στη Μέση Ανατολή και συγκεκριμένα η όξυνση του πολέμου στη Συρία, οδήγησαν εκατομμύρια ανθρώπους στα χερσαία και υδάτινα σύνορα την Ελλάδα, ώστε να εξασφαλίσουν την είσοδό τους στην Ευρώπη και ταυτόχρονα την επιβίωσή τους. Έτσι λοιπόν, τα σύνορα λειτούργησαν σα μία στρόφιγγα, εξασφαλίζοντας στην Ευρώπη το φθινό εργατικό δυναμικό που χρειαζόταν και έπειτα κλείνοντας καταδικάζοντας χιλιάδες ανθρώπους σε θάνατο. Ακόμα όμως και όσοι κατάφεραν να περάσουν στην Ευρώπη, βρέθηκαν αντιμέτωποι με τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και με την αορατότητα που τους καθιστούσε εύκολα διαχειρίσιμους αλλά και εύκολα θύματα. Οι ίδιοι οι μετανάστες, αναζητώντας απαντήσεις στους αιτηματικούς αγώνες τους για χαρτιά ή άσυλο, είτε κάποια στέγη προχώρησαν σε κατάληψη των γραμμών του τρένου στην Ειδομένη στα σύνορα αλλά και, μαζί το αλληλέγγυο κίνημα, είδαμε να ξεπηδούν σε πολλές πόλεις δομές στίσις και στέγασης, δομές που πολιτικοποίησαν ντόπιους και μετανάστες και μετανάστριες, πραγματώνοντας ουσιαστικά το σύνθημα για κοινούς αγώνες. Αυτό ήταν κάτι που δεν μπορούσε να αφηθεί αναπάντητο από το ελληνικό κράτος, το οποίο, πάντα σε συναρμογή με τους υπερεθνικούς θεσμούς, επιχείρησε να καταστείλει και να θέσει υπό τον πλήρη έλεγχο του την κατάσταση. Αυτό μεταφράζεται στην εκκένωση της Ειδομένης, στη δημιουργία ανοιχτών τύπου camps, πάντα έξω από τους αστικούς ιστούς, καθιστώντας τους ανθρώπους ουσιαστικά αόρατους αλλά και στη συνέχιση του θεσμού, παρά τις όποιες προεκλογικές φανφάρες για κατάργηση, των κλειστού τύπου camps, στρατοπέδων συγκέντρωσης δηλαδή. Οι συνθήκες διαβίωσης στους εν λόγω χώρους ήταν φυσικά απάνθρωπες, όπως δεν παρέλειψαν να μας μεταδώσουν τα απανταχού ΜΜΕ, με τους εγκλειστούς μετανάστες να υπομένουν, βροχές και χιόνια εγκατεστημένοι σε σκηνές, ασθένειες και ατυχήματα χωρίς μέριμνα και τη διαδικασία ασύλου να προχωρά βασανιστικά αργά.

Το αλληλέγγυο κίνημα, παράλληλα με τη στήριξη των υπάρχουσων δομών, βρέθηκε συχνά με παρεμβάσεις σε camps όλων των τύπων και προσπάθησε να προσεγγίσει αυτούς τους ανθρώπους με άμεσο τρόπο, από τις προβλήτες του λιμανιού του Πειραιά ως το Καλοχώρι της Θεσσαλονίκης. Απότοκο της κίνησης αυτής, στη Θεσσαλονίκη, ήταν και το noborder camp και η Αναρχική Συνάντηση Αγώνα τον Ιούλιο του 2016, με τη συμμετοχή χιλιάδων μεταναστών και μεταναστριών και αλληλέγγυων εγχώριων και ευρωπαϊκών. Η ενεργοποίηση του κατασταλτικού μηχανισμού ήταν άμεση, καθώς λίγες

μέρες μετά τη λήξη του camp, εκκενώνονται 3 καταλήψεις στέγης μεταναστών και μεταναστριών στη Θεσσαλονίκη, οι κάτοικοι των οποίων στάλθηκαν σε camps του νομού και οι συντρόφισσες που βρέθηκαν στη δομή του Ορφανοτροφείου διώχθηκαν (και απαλλάχθηκαν στο Εφετείο της υπόθεσης) σε μια κατάφορη ποινικοποίηση της αλληλέγγυας δράσης τους. Αυτό, φυσικά και αποτέλεσε ένα καίριο χτύπημα στις ανταγωνιστικές δομές. Σε συνδυασμό με το γεγονός ότι όλα τα προαναφερθέντα για τις συνθήκες διαβίωσης όσων χωρίς χαρτιά διαμένουν ακόμη στην Ελλάδα, εξακολουθούν να ισχύουν, παρόλο που δεν υπερ-προβάλλονται πλέον από τα ΜΜΕ (προφανώς δεν πουλάνε πλέον τόσο) αποτέλεσαν το απαύγασμα της κατασκευής του εσωτερικού εχθρού από το ελληνικό κράτος, όπου μπορούν να συγκαταλέγονται οι μετανάστες, οι αναρχικοί κι όσοι διαταράσσουν με τη δράση τους την ομαλή λειτουργία του σύγχρονου ολοκληρωτικού συστήματος.

Η κίνηση των φασιστών

Εν έτει 2017, για να μιλήσουμε για το φασιστικό φαινόμενο, δεν μπορούμε να αναλωθούμε σε μια κουβέντα μόνο για τη Χρυσή Αυγή. Η αποσυσπείρωση του κόσμου της, τουλάχιστον στο δημόσιο διάλογο, αλλά και η απουσία του σχετίζεται με την δίκη για την οργάνωση Χρυσή Αυγή, η οποία συνεχίζει, αλλά κυρίως με τον διαρκή πόλεμο που διεξάγουν το αναρχικό και αντιφασιστικό κίνημα. Παράλληλα, ακροδεξιές και φασιστικές ομαδοποιήσεις που δηλώνουν αυτόνομες από τη Χ.Α., προσπαθούν να καταλάβουν χώρο στη δημόσια σφαίρα. Αυτό, ωστόσο, δε σημαίνει ότι δεν διατηρούν στο ακέραιο τον μισάνθρωπο λόγο που αυτή εγκαινίασε. Έτσι παρατηρούμε στη βόρεια Ελλάδα, γενικότερα, το τελευταίο διάστημα ενέργειες που προέρχονται από διάφορα τοπικά της Χ.Α. (βλ. Εγκαινία γραφείων στην Ξάνθη και εκδήλωση σε Καβάλα και Κομοτηνή) ή και από ομάδες όπως η Πατριωτική Κίνηση στην Καβάλα που αργότερα μετονομάστηκαν σε Φοίνιξ. Ειδικότερα στη Θεσσαλονίκη, το 2016 στην περιοχή του Ωραιοκάστρου, μια βραχύβια ομαδοποίηση, ονόματι Πατριωτική Κίνηση Ωραιοκάστρου, προσπάθησε να πλασαριστεί ως η ντόπια αντίδραση στον ερχομό προσφυγόπουλων στο σχολείο κάτι που δεν έγινε ανεκτό από τους αντιφασίστες, με συνεχείς παρεμβάσεις στην περιοχή. Οι ΑΜΕ επιχειρήσαν ανεπιτυχώς να επιτεθούν σε κοινωνικούς και κατειλημμένους χώρους και ο Ιερός Λόχος καλεί τον τελευταίο χρόνο συγκεντρώσεις, των οποίων τον τόπο ουδέποτε ανακοινώνει, επ' αφορμής επετείων που δεν αφορούν κανένα (τελευταία: 30 Αυγούστου 'για την νίκη του Ελληνικού Στρατού στον Γράμμο και Βίτσι'). Τα ραντεβού αυτά, παρόλο που ούτε μαζικά είναι και πάντα τελούν υπό το καθεστώς προστασίας της ΕΛΑΣ,

είναι τοποθετημένα, ωστόσο, ανά τακτά χρονικά διαστήματα, σε μια προσπάθεια, καθώς φαίνεται, των φασιστών να διεκδικήσουν δημόσιο χρόνο και χώρο, δημιουργώντας μία πεπατημένη. Καμιά εμφάνιση των φασιστών δεν θα ήταν πουθενά εφικτή δίχως την απόλυτη προστασία της Αστυνομίας, η οποία κάθε φορά κινητοποιεί τεράστιες δυνάμεις για να περιφρουρήσει τους φασίστες.

Η απάντηση του αντιφασιστικού κινήματος, που με συνέπεια στέκεται απέναντι σ' αυτές τις ψευδο-διεκδικήσεις, "χαίρει", ολοφάνερα πάγιας κατασταλτικής αντιμετώπισης από την αστυνομία, η οποία προφανώς και δρα κατά παραγγελία άνωθεν. Το εύρος της καταστολής εκτείνεται από απαγορεύσεις διαδηλώσεων, μέχρι ξύλο σε διαδηλωτές και διαδηλώτριες (τελευταία η πορεία για τον Παύλο Φύσσα), συλλήψεις αντιφασιστών αλλά και δικογραφίες που στοχοποιούν συλλογικότητες. Ειδικότερα, στη Θεσσαλονίκη και πάλι οι συγκεντρώσεις του Ιερού Λόχου, περιφρουρούνται από υπετριπλάσια ΜΑΤ απ' ό,τι αριθμεί η εκάστοτε συγκέντρωσή τους, με αποτέλεσμα στις 19 Μάρτη να έχουμε 3 συλληφθέντες σε αντιφασιστική πορεία στον Λευκό Πύργο, ο ένας εκ των οποίων ανήλικος, και στις 19 του Ιουλίου η πορεία να χτυπιέται απρόκλητα και οι ΜΑΤάδες να επιτίθενται σεξιστικά σε συντρόφισσες.

Φυσικά, αυτή η στάση αυτή των αρχών, κεντρικο-πολιτικά αλλά και σε επίπεδο δρόμου, δίνει το χώρο που τα καλέσματα των φασιστών δεν μπορούν να κατακτήσουν κοινωνικά, σπίνει το πλαίσιο για να εκκολληθεί το αυγό του φιδιού που σήμερα μπορεί να στοχοποιεί μετανάστες, καταλήψεις, αναρχικούς αλλά τελικά μας αφορά όλους.

Καλέσματα

Εμείς ως αναρχικοί και αναρχικές υπερασπιζόμαστε όλους εκείνους που θέτουν καθημερινά τους εαυτούς τους στον αντιφασιστικό αγώνα, για την ανθρώπινη χειραφέτηση με όρους συλλογικούς, αντίστασης και αλληλεγγύης στα διάφορα γυρίσματα των καιρών, από τη Σόφια της Βουλγαρίας ως τα δικαστήρια της λεωφόρου Αλεξάνδρας κι από το Ωραιοκάστρο ως τα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης. Καμιά φασιστική πρόκληση δε θα μένει αναπάντητη. Κάθε επίθεση του κράτους στον κόσμο του αγώνα, θα έρχεται αντιμέτωπη με την αλληλεγγύη μας.

Καλούμε όσους βρεθήκαμε μαζί σε αγώνες, μετανάστ(ρι)ες και αλληλέγγυους, αντιφασίστες κι αντιφασίστριες την Τρίτη 24 Οκτώβρη για τους συντρόφους που συνελήφθησαν στην αντιφασιστική πορεία στον Λευκό Πύργο, στις 19 Μάρτη.

*Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό
«Μαύρο και Κόκκινο»
-μέλος της Α.Π.Ο*

Ενημερώσεις από τη συμμετοχή της Α.Π.Ο. στις κινητοποιήσεις για τα 4 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Θεσσαλονίκη

Η διαδήλωση ξεκινώντας από την Καμάρα πορεύτηκε με κατεύθυνση τα γραφεία της Χ.Α. Στο μπλοκ της συλλογικότητας συσπειρώθηκαν περισσότεροι από 350 διαδηλωτές. Στο πανό αναγράφονταν: "Ο φασισμός δολοφονεί σε Ευρώπη και Αμερική. Να συντρίψουμε τον φασισμό και το σύστημα που τον γεννά".

Το μπλοκ της συλλογικότητας «Μαύρο και Κόκκινο» δέχτηκε την επίθεση της αστυνομίας στην συμβολή των των οδών Βενιζέλου

& Τσιμισκή. Η επίθεση αυτή είχε εμφανώς σκοπό τη διάλυση της διαδήλωσης και τον τραυματισμό του κόσμου καθώς οι δυνάμεις καταστολής επιδίωξαν σε ρίψεις ευθείας βολών κρότου λάμψης και δακρυγόνων.

Τα ΜΑΤ επιτέθηκαν 2 φορές ακόμα και αποκρούστηκαν επιτυχώς από την περιφρούρηση, μέλη της οποίας τραυματίστηκαν δίνοντας μάχη να διασφαλίσουν τη συνέχιση της πορείας, η οποία κατευθύνθηκε συγκροτημένα και με παλμό στην Καμάρα και ολοκληρώθηκε.

Κέρκυρα

Περίπου 20 άτομα ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της αναρχικής ομάδας cymulionimbus σε μικροφωνική-συγκέντρωση το Σάββατο 16-9-2017 με αφορμή τα 4 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Καθόλη τη διάρκεια της μικροφωνικής μιράζονταν το κείμενο της Α.Π.Ο. Ο.Σ. και η εφημερίδα Γη & Ελευθερία.

Αναρτήθηκε πανό που έγραφε: "4 χρόνια από τη δολοφονία Φύσσα, διαρκής αγώνας ενάντια στο φασισμό και το σύστημα που τον γεννά" το οποίο αργότερα κρεμάστηκε σε κεντρικό σημείο της πόλης, έξω από το χώρο που στεγάζονται 3 από τις σχολές του Ι.Π. και η λέσχη σίτισης φοιτητών.

Αθήνα

Οι Αναρχικές Συλλογικότητες "Κύκλος της Φωτιάς" και "Όμικρον 72" συμμετείχαν στις διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο κέντρο της Αθήνας στις 16/9 και στο Κερατσίνι στις 18/9, με το μπλοκ της Συνέλευσης Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση.

Πάτρα

Το απόγευμα της Δευτέρας 18 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην Πάτρα η αντιφασιστική διαδήλωση για τα 4 χρόνια μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της ΧΑ.

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης στην πλατεία Γεωργίου αναρτήθηκε πανό από το δημοτικό θέατρο "Απόλλων" που έγραφε: "Ο Παύλος ζει τσακίστε τους ναζί-Κράτος και κεφάλαιο γεννούν το φασισμό".

Στην πορεία που ακολούθησε σε κεντρικούς δρόμους της Πάτρας συμμετείχε αρκετός κόσμος, ενώ με το αναρχικό μπλοκ που σχηματίστηκε από την αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" ύστερα από κατά τόπους καλέσματα της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης πορεύτηκαν περίπου 80 άτομα. Το κεντρικό πανό έγραφε "Από την Ευρώπη ως την Αμε-

ρική... να συντρίψουμε το κράτος, το κεφάλαιο και τους φασίστες". Σε αδρές γραμμές υπήρχε αρκετός παλμός και δυναμική στη διαδήλωση, ειδικά όταν αυτή πέρασε λίγα μέτρα πριν τα γραφεία της ΧΑ στην Πάτρα, τα οποία προστάτευαν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις.

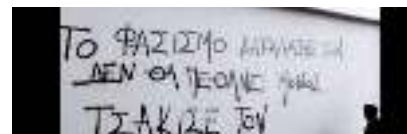
Καταγγελία της συλλογικότητας για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο» για την κατασταλτική επίθεση της ΕΛ.ΑΣ στην αντιφασιστική πορεία της 19/7

Αυτά που έγιναν πέρα για πέρα ξεκάθαρα την 19η Ιούλη και για τον κοινό νου είναι πράγματα που τα έχουμε πει ήδη χιλιάδες φορές. Και θα τα αναφέρουμε άλλη μια παρακάτω. Το μόνο που δεν μπορούσε να γίνει εύκολα κατανοητό είναι αν οι παρακρατικοί φασίστες του «Ιερού Λόχου» αποτελούν οργανικό τμήμα της ΕΛ.ΑΣ. ή η ΕΛ.ΑΣ. αποτελεί τους μισθωτούς ηνάρχους που προστατεύουν τους φασίστες. Λίγους περισσότερους μπάτσους από την επίσκεψη Νετανιάχου επιστράτευσε ο Τόσκας για να χαρίσουν τις υπηρεσίες τους, (υπ-

ρεσίες προστασίας) στους 15 ναζί που νόμιζαν ότι αποτελούν κάποιου είδους περιφρούρηση της συγκέντρωσής τους, όταν η πραγματική περιφρούρηση ήταν οι 300 Ματατζήδες που περικύκλωσαν τον Λευκό Πύργο.

Η πολιτική επιλογή των μπάτσων να χτυπήσουν την αντιφασιστική διαδήλωση δεν είναι τωρινή και στην ακριβώς προηγούμενη συγκέντρωση στον Λευκό Πύργο επιχείρησαν με προβοκάτσια να διαλύσουν την αντιφασιστική συγκέντρωση. Τότε στη συμπλοκή που πραγματοποιήθηκε με την περιφρούρηση

Την τετάρτη 4/10 καλέστηκε από το αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια συγκέντρωση στο Εφετείο Αθηνών. Εκείνη τη μέρα θα εκδικαζόταν η έφεση των δολοφόνων του Σ. Λουκμάν. Η παρουσία του κόσμου έφτασε γύρω στα 50 άτομα ενώ οι δύο δολοφόνοι δεν εμφανίστηκαν καν, επικαλούμενοι την παρουσία τους στην έκτακτη συνεδρίαση της δίκης της Χ.Α στον Κορυδαλλό και τελικά πήραν αναβολή για τις 16 Απριλίου του 2018.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ

Τις πρώτες ηρωικές ώρες της 17ης Ιανουαρίου του 2013 ο μετανάστης-εργάτης Shehzad Luqman δέχεται δολοφονική επίθεση στην περιοχή των Άνω Πετραλώνων από τους φασίστες Χρήστο Στεργιόπουλο και Διονύση Λιακόπουλο. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας πλήθος κόσμου διαδηλώνει στην περιοχή των Πετραλώνων, δίνοντας μια ηχηρή απάντηση στην παρακρατική επίθεση των νεοναζί. Καθ' όλη την διάρκεια της δίκης, που ολοκληρώθηκε πρωτόδικα την άνοιξη του 2014, η δυναμική και μαχητική παρουσία αγωνιστών/τριών δεν άφησε σπιθαμή γης στους φασίστες και κατάφερε να επιβάλει του όρους εκδίκησης της συγκεκριμένης υπόθεσης αναγκάζοντας την αστική δικαιοσύνη να αναγνωρίσει το ρατσιστικό κίνητρο της δολοφονίας και να τους καταδικάσει σε ισόβια κάθειρξη. Στις 4 Οκτωβρίου του 2017, η υπόθεση συνεχίζεται στο Μικτό Ορκωτό Εφετείο.

Τέσσερα χρόνια μετά τη δολοφονία του Λουκμάν, ενώ οι πολιτικοί διαχειριστές του κρατικού μηχανισμού έχουν αλλάξει, η στρατηγική του κατεύθυνση παραμένει πάντα η ίδια. Η επίθεση σε αυτοοργανωμένους κοινωνικούς χώρους, η στοχοποίηση αγωνιστών για τη συνδικαλιστική τους δράση, η λεηλασία της φύσης και ο εγκλεισμός προσφύγων-μεταναστών σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, είναι ορισμένα παραδείγματα της κρατικής επιθετικότητας σε όσους αγωνίζονται ενάντια στην φτώχεια και την εξαθλίωση που επιβάλλει η κυριαρχία στην κοινωνία. Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός αποτελεί ένα σταθερό μοτίβο διακυβέρνησης για ένα αξιακά, πολιτικά και κοινωνικά χρεωκοπημένο σύστημα προκειμένου να εξασφαλίσει την αέναη αναπαραγωγή του. Η ολομέτωπη επίθεση του κόσμου της εξουσίας έχει ως απώτερο σκοπό αφενός τη συρρίκνωση των ελευθεριών μεγάλου κομματιού της κοινωνίας και αφετέρου την απομείωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων που αποτελούν ανάχωμα στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Παράλληλα με την κρατική πολιτική και ενώ η δίκη της Χρυσής Αυγής βρίσκεται σε εξέλιξη (η δολοφονία του Shehzad Luqman συμπεριλαμβάνεται στη δικογραφία Χ.Α. – Εγκληματική οργάνωση), οι φασίστες, λειτουργώντας ως δεκανίκι του συστήματος, πραγματοποιούν μια σειρά επιθέσεων σε χώρους αντίστασης και αγώνα, με την ασαφή συνεργασία της αστυνομίας που καταστέλλει αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και χτυπά αναρχικούς αγωνιστές και αντιφασίστες. Τα δολοφονικά παρακρατικά τάγματα εφόδου επανεμφανίζονται συνεχίζοντας τις δολοφονικές επιθέσεις σε πρόσφυγες και μετανάστες με πιο πρό-

σφατο παράδειγμα τον ξυλοδαρμό εργατών γης στον Ασπρόπυργο. Τα παραπάνω δεν αποτελούν ελληνική ιδιαιτερότητα, καθώς στην περίοδο που διανύουμε ημιμοδοτείται από την εξουσία η άνοδος των φασιστικών μορφωμάτων σε παγκόσμια κλίμακα (π.χ Γερμανία, Αυστρία κ.α) και πληθαίνουν οι επιθέσεις από φασίστες σε αγωνιστές/στρίες όπως συνέβη και με τη δολοφονία της Heather K. στο Charlottesville των Η.Π.Α από μέλος της φασιστικής οργάνωσης Κ.Κ.Κ. Ο φασισμός δεν αποτελεί τίποτα λιγότερο από την πιο ωμή και πιο βίαιη έκφανση του εκμεταλλευτικού συμπλέγματος κράτους και κεφαλαίου. Το σύστημα διαχρονικά χρησιμοποιεί την ακροδεξιά ως αντεπαναστατικό μηχανισμό για να αφυπνίσει τα συντηρητικά αντανακλαστικά της κοινωνίας που το ίδιο έχει καλλιεργήσει και να τα συστρατεύσει με τους μηχανισμούς της εξουσίας.

Όμως ο κόσμος του αγώνα συγκρούεται με τον φασισμό. Από την Ευρώπη ως την Αμερική, από τη Σόφια, τη Βοστώνη μέχρι το Ωραιόκαστρο. Από τους δρόμους της Αθήνας και το Εφετείο μέχρι τη Θεσσαλονίκη.

Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί/ές δεν τρέφουμε αυταπάτες για τον ρόλο της αστικής δικαιοσύνης. Ακόμα περισσότερο σήμερα, που το κράτος επιχειρεί να επιβάλει τη δημοκρατική ομαλότητα και να εδραιώσει τη θεωρία των δύο άκρων, επιχειρώντας να απονοματοδοτήσει τον αντιφασιστικό αγώνα και να θολώσει τα νερά γύρω από την άμεση σχέση κράτους και παρακράτους. Δεν ξεχνάμε ότι ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι κομμάτι του συνολικότερου αγώνα ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο. Φτιάχνοντας κοινότητες αγώνα στους χώρους δουλειάς στα σχολεία και στις σχολές, παρεμβαίνοντας μαχητικά σε κάθε πεδίο της καθημερινότητας, προχωράμε στην κοινωνική και ταξική αντεπίθεση για την ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας με βάση τις αρχές της αλληλοβοήθειας, της ισότητας και της ελευθερίας.

ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΕΝΝΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Αναρχικό - Αντιεξουσιαστικό Στέκι Αντίπνοια
Αριστοβούλου & Πυλάδου Κάτω Πετράλωνα

συνέλαβαν τρία άτομα. Αυτή τη φορά η επίθεση ήταν απροκάλυπτη και δεν χρειάστηκε καμία πρόφαση, απλά επιτέθηκαν στο μπροστινό τμήμα της διαδήλωσης, απομόνωσαν 15 συντρόφους και τους χτύπησαν λυσσασμένα, παρά όμως τη συνολική επίθεση, οι σύντροφοι αντιστάθηκαν όπως μπόρεσαν και ενώθηκαν και πάλι με την πορεία συνεχίζοντας.

Μέχρι εδώ λοιπόν γίνεται ξεκάθαρο στον οποιοδήποτε ότι οι φασίστες είναι τα προστατευόμενα τσιράκια του κράτους. Αυτή είναι η βαθύτερη στρατηγική του κράτους να προφυλάσσει τους φασίστες για να τους χρησιμοποιεί όπου κι όταν θέλει ενάντια στο αναρχικό και επαναστατικό κίνημα, ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Θα πρέπει να υπογραμμίσουμε και κάτι ακόμα λίγο πολύ γνωστό οι ΜΠΑΤΣΟΙ είναι ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ, η ανθρωπότητα που τους δεν είναι τίποτε άλλο από προκάλυμμα της ζωικής τους κατάστασης. Ενώ χτυπούσαν τους συντρόφους που κατάφεραν να απομονώσουν, ιδιαίτερο ζήλο έδειξαν στο να χτυπήσουν συντρόφισσα που είχε πέσει κάτω επανειλημμένα με γκλομπ στα γεννητικά όργανα. Οι σαδιστές-βασανιστές, η νοοτροπία των οποίων παραμένει αναλλοίωτη μέσα στα χρόνια, όποια κι αν είναι η στρατηγική διαχείρισης των πληβείων, νομίζουν ότι έτσι θα εξευτελίσουν τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες και ότι θα μας κάνουν να πάψουμε να αγωνιζόμαστε για ελευθερία, ισότητα και αξιοπρέπεια, ότι με άλλα λόγια θα πάψουμε

τον αγώνα ακριβώς απέναντι στους βασανιστές είτε ένστολους είτε με πολιτικά.

ΓΕΛΙΟΥΝΤΑΙ! Το πάθος μας για τον αγώνα και την ελευθερία μεγαλώνει ολοένα, μαζί του μεγαλώνει η οργή μας ενάντια στους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους και όλο το σύστημα αναπαραγωγής της βίας και της κυριαρχίας πάνω στους καταπιεσμένους αυτού του κόσμου. Η επιμελής στοχοποίηση που έχει ξεκινήσει ήδη απέναντι στη συλλογικότητά μας από το συνεργαζόμενο μπλοκ μπάτσων-φασιστών απαντιέται μονάχα με έναν τρόπο:

ΘΑ ΕΚΔΙΚΗΘΟΥΜΕ

Συλλογικότητα για τον κοινωνικό αναρχισμό "Μαύρο και Κόκκινο"
μέλος της Α.Π.Ο -Ο.Σ-

Ανακοίνωση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ MUNDO NUEVO - ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Η στοχοποίηση πολιτικών καταλήψεων και κατειλημμένων χώρων στέγασης προσφύγων και μεταναστών συνεχίζεται μέσα από αλληπάλληλα δημοσιεύματα στον Τύπο, με πιο πρόσφατο το ασφαλίτικης έμπνευσης άρθρο σε ηλεκτρονικό ΜΜΕ της Θεσσαλονίκης ενάντια στην κατάληψη Mundo Nuevo, ενώ λίγο καιρό πριν απειλές είχε δεχτεί από τον Δήμο Θεσσαλονίκης και ο Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο.

Την ίδια στιγμή, η κατάληψη Rosa Nera στα Χανιά απειλείται με εκκένωση, λόγω των κερδοσκοπικών συμφωνιών που έχει το συνάψει το Πολυτεχνείο Κρήτης με επιχειρηματίες της τουριστικής βιομηχανίας, με τον πρόταξη του ιδρύματος, σε ρόλο μπιζνεσμαν, να δηλώνει ανερευθρίαστα πως η σχεδιαζόμενη καταστολή θα είναι «για το καλό της κοινωνίας».

Όλο το προηγούμενο διάστημα η κατασταλτική προπαγάνδα εναντίον των καταλήψεων έχει ενταθεί. Οι αναφορές σε εισαγγελικές εντολές εκκένωσης για το «Παπουτσάδικο», το City Plaza και την κατάληψη στέγασης προσφύγων Ζωοδόχου Πηγής 119 στην Αθήνα, καθώς και η ιδιαίτερη πίεση που ασκείται στις περιπτώσεις που ιδιοκτήτες είναι πανεπιστημιακά ιδρύματα, όπως για τη Λέλας Καραγιάννη 37 και τη «Βανκούβερ» στην Αθήνα και τον «Ευαγγελισμό» στο Ηράκλειο, στόχο έχουν να ποινικοποιήσουν τον αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χαρακτήρα των εγχειρημάτων αλλά και την έμπρακτη αλληλεγγύη σε πρόσφυγες και μετανάστες.

Στην ουσία, πρόκειται για κατασκευασμένα δημοσιεύματα, τα οποία συνήθως έχουν

τη μορφή «παραινέσεων» προς την κυβέρνηση, ενώ στην πραγματικότητα έρχονται να εξυψηφίσουν ευθέως τους κρατικούς σχεδιασμούς με τη δημιουργία κατασταλτικού κλίματος. Παρόμοια μιντιακή υστερία είχε ξεδιπλωθεί και το περασμένο καλοκαίρι όταν αμέσως μετά τη διεξαγωγή του No Border στη Θεσσαλονίκη εκκενώθηκαν οι καταλήψεις Ορφανοτροφείο (το οποίο κατεδαφίστηκε), Μανδαλίδειο και Hurriya. Εξάλλου, το έναυσμα για το πρόσφατο κατασταλτικό κύμα έδωσε ο ίδιος ο υπουργός δημόσιας τάξης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ Ν. Τόσκας με αλληπάλληλες συνεντεύξεις και δηλώσεις του μετά την εκκένωση των καταλήψεων Βίλα Ζωγράφου και Αλκιβιάδου στην Αθήνα, και στη συνέχεια της κατάληψης Άλμπατρος στη Θεσσαλονίκη, επιβεβαιώνοντας τον κρατικό σχεδιασμό των εκκενώσεων, προαναγγέλλοντας τη συνέχιση των αστυνομικών επεμβάσεων και θέτοντας το πλαίσιο της ιδεολογικής επίθεσης της κυβέρνησης στον κόσμο που αγωνίζεται από τα κάτω.

Η στοχοποίηση και η καταστολή των καταλήψεων είναι μέρος της συνολικότερης επίθεσης του κράτους και των αφεντικών απέναντι στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που αναπτύσσονται ενάντια στους δολοφονικούς σχεδιασμούς τους. Πρόσφυγες και μετανάστες φυλακίζονται σε στρατόπεδα και ο θεσμικός ρατσισμός εντείνεται -ανοίγοντας ξανά το έδαφος στις νεοναζιστικές συμμορίες και καλλιεργώντας τον κοινωνικό κανιβαλισμό-, η ζωή και η αξιοπρέπεια εργαζόμενων και ανέργων στραγγαλίζεται από την επίθεση του κεφαλαίου με τη συνεχή

επιβολή νέων μέτρων εξαθλίωσης και υποταγής, τα εργατικά ατυχήματα- εργοδοτικές δολοφονίες πληθαίνουν, ταξικές και κοινωνικές κινητοποιήσεις αντιμετωπίζονται με την αστυνομική βία και τη συκοφάντηση (όπως συνέβη με τους αγωνιζόμενους για ελεύθερες μετακινήσεις στα μέσα μεταφοράς που προσήχθησαν στο αμαξοστάσιο), εργατικές κατακτήσεις όπως αυτή της κυριακάτικης αργίας ποδοπατούνται, επιβάλλονται εξοντωτικές καταδίκες με βάση ευφάνταστα σενάρια της αντιτρομοκρατικής, ενώ ο δημόσιος χώρος και το φυσικό περιβάλλον λεηλατούνται και εμπορευματοποιούνται.

Σε αυτή τη σύγκρουση μεταξύ των αρπακτικών της εξουσίας και του κόσμου που αγωνίζεται για ελευθερία, ισότητα και αξιοπρέπεια, οι καταλήψεις αποτελούν τόσο καταφύγιο όσο και ορμητήριο για την προώθηση της αλληλεγγύης, της αυτοοργάνωσης και της αντίστασης σε κάθε μέτωπο του κοινωνικού-ταξικού πολέμου. Και σαν τέτοιες θα τις υπερασπιστούμε μαχητικά και οργανωμένα με κάθε μέσο.

**ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΚΑΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ - ΚΑ-
ΜΙΑ ΑΝΑΚΩΧΗ**

**ΝΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΝΤΙ-
ΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ, ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ
ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ**

**ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ
ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩ-
ΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ "ALLERTA" (ΚΕΡΚΥΡΑ)

Η κατάληψη Η κατάληψη Allerta αποτελεί έναν αυτοοργανωμένο κοινωνικό χώρο που δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία της αναρχικής ομάδας cumulonimbus, μιας πολιτικής συλλογικότητας που δραστηριοποιείται στην Κέρκυρα από το 2011. Η πρακτική της κατάληψης ενός εγκαταλελειμμένου δημοτικού χώρου με σκοπό την ανασύσταση και το ζωντάνεμά του δεν αποτελεί τυχαία επιλογή αλλά συνειδητή πράξη που λειτουργεί τόσο ως μέσο αγώνα για τη δημιουργία κοινοτήτων αντίστασης και αλληλεγγύης στο κέντρο της πόλης, όσο και ως περιεχόμενο καθ'εαυτό, καθώς η πρακτική της κατάληψης μας συνδέει με τους αγώνες του χθες και του σήμερα. Στις καταλήψεις ο κρατικός έλεγχος και η εξουσία κράτους και κεφαλαίου δίνουν τη θέση τους στην αυτοθέσμιση, η αυτενέργεια και η συνδιαμόρφωση αντικαθιστούν την ανάθεση της επίλυσης των προβλημάτων μας σε «ειδικούς» άλλους, τα θεσμικά φράγματα και αδιέ-

ξοδα υπερβαίνονται από τον αδιαμεσολάβητο αγώνα. Στις καταλήψεις αναδεικνύονται οι συλλογικές προοπτικές και δυνατότητες, καταργούνται οι διαχωρισμοί και οι διακρίσεις, αναπτύσσονται σχέσεις ισότητας, αλληλοσεβασμού και αμοιβαιότητας.

Στην παρούσα περίοδο η «προοδευτική» κυβέρνηση προχωρά στο δικό της πογκρόμ εκκενώσεων καταλήψεων, συμπληρώνοντας τις αντιεξεγερτικές κατασταλτικές μεθοδεύσεις των προκατόχων της, επικαλούμενη όμως μια διαφορετική ρητορική. Επιδιώκουμε η σύσταση μιας νέας δομής που αμφισβητεί έμπρακτα τον κυρίαρχο λόγο, το «αυτονόμο της ιδιοκτησίας», τις σχέσεις ανταγωνισμού και εκμετάλλευσης, να γίνει ένας κοινός τόπος αγώνα. Στόχος είναι η κατάληψη Allerta να αποτελέσει ένα σημείο αναφοράς στην πόλη της Κέρκυρας για πολιτική δράση και κοινωνική παρέμβαση· ένα μέρος όπου οργανώνονται ο λόγος και η δράση μας γύρω από

ζητήματα όπως ο φασισμός, ο ταξικός πόλεμος, οι διακρίσεις με βάση το φύλο ή τη φυλή, οι εθνικές αυταπάτες, η θρησκεία, η μισθωτή εργασία, ο εγκλεισμός, η λεηλασία της φύσης, το δικαίωμα στη στέγαση και τα κοινωνικά αγαθά, οι κοινωνικές αντιστάσεις, η εξέγερση, η αλληλεγγύη ανάμεσα στους καταπιεσμένους και τους φυλακισμένους αγωνιστές.

Διαρκές διακύβευμα του εγχειρήματος είναι να κατοχυρωθούν στη συνείδηση της τοπικής κοινωνίας οι πρακτικές της αυτοοργάνωσης, η αποτελεσματικότητα και η προοπτική της. Να διατηρηθεί η μνήμη των κοινωνικών-ταξικών αγώνων του παρελθόντος και να ανοίξουν νέα περάσματα. Εγχείρημα ανοικτό και προσβάσιμο σε όλους όσοι μοιράζονται την αγωνία για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, στοίχημα της κατάληψης είναι να αποτελούν καθημερινότητα της κοινωνικής ζωής τα εργαστήρια αυτομόρφωσης, οι συλλογικές κουζίνες, η βιβλιοθήκη και η δισκοθήκη, οι πολιτικές παρεμβάσεις και εκδηλώσεις. Να δοκιμάσουμε ένα πείρα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ MUNDO NUEVO ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟ VORIA.GR

Με ένα άρθρο που υπογράφει κάποιος (πιθανά η υπογραφή αυτή να αποτελεί ψευδώνυμο) Δημήτρης Παπανίκος (ο οποίος είναι σεσημασμένο παπαγαλάκι αφού είχε υπογράψει και άρθρο τον προηγούμενο Μάρτη με ασύστολα ψεύδη εναντίον των καταλήψεων της πόλης) επιχειρείται η στοχοποίηση της κατάληψης “Mundo Nuevo” από το ηλεκτρονικό site voria.gr. (το site ανήκει σε στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας).

Το εν λόγω άρθρο καταδεικνύει με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο ότι τα παπαγαλάκια της Ασφάλειας επιχειρούν να προετοιμάσουν το έδαφος για επικείμενες εκκενώσεις καταλήψεων και φυσικά μέσα σε αυτές περιλαμβάνεται και η “Mundo Nuevo”. Το άρθρο που βρίθκει ανοησιών και ψεμάτων αναρτήθηκε στις 07:04 το πρωί σήμερα (10.07.2017) τόση ήταν η πρεμούρα τους να κάνουν το «δημοσιογραφικό» τους καθήκον απέναντι στην Ασφάλεια Θεσσαλονίκης. Η ασχετοσύνη και η ηλιθιότητα του συντάκτη δεν του επέτρεψε ούτε για τους τύπους να αναφέρει έστω και τη σωστή ημερομηνία έναρξης της κατάληψης, αφού αυτή έλαβε χώρα στις 23 Νοέμβρη του 2015 και όχι στην αρχή του έτους, όπως αυθαίρετα αναφέρει, θέλοντας να μας «ενημερώσει».

Από τότε κι ενώ το κτήριο βρισκόταν όχι απλά σε άθλια κατάσταση, αφού είχε παρατηθεί εντελώς στη μοίρα του, αλλά λόγω τεράστιων υδραυλικών προβλημάτων ο βασικός τοίχος του άρχισε να καταρρέει και μόνο η παρέμβαση των καταληψιών (φυσικά ιδίοις εξόδοις) κατόρθωσε να τον συντηρήσει, όπως βέβαια και ολόκληρο το κτήριο που μέσα σε μόλις ενάμιση χρόνο έχει μεταμορφωθεί από έναν κοιτώνα βρώμας και δυσωδίας σε ένα λειτουργικό κτήριο το οποίο φιλοξενεί μεταξύ άλλων φωτογραφική ομάδα, θεατρική ομάδα, μουσικό εργαστήρι, αναγνωστήριο, δανειστική βιβλιοθήκη, βιβλιοπωλείο, καφενείο και bar, αίθουσα προβολών, ενώ στις εγκαταστάσεις του έχουν

πραγματοποιηθεί δεκάδες εκδηλώσεις με προβολές, βιβλιοπαρουσιάσεις, εκθέσεις φωτογραφίας, πολιτικές συνελεύσεις κ.λπ. Φυσικά, ωστόσο η βασική του λειτουργία παραμένει η φιλοξενία των πολιτικών δραστηριοτήτων του αναρχικού κινήματος και ασφαλώς αυτό είναι που ενοχλεί περισσότερο τους συντάκτες και την ΕΛΑΣ.

Η δε πρόθεση του άρθρου να αναπαράξει τις πληροφορίες της ασφάλειας, ότι το κτήριο «ανοίγει μόνο το βράδυ» καταλήγουν σε μνημεία ανοησίας αφού είναι αδύνατο ακόμη κι αυτοί οι ασφαλίτες που παρακολουθούν τις δραστηριότητές μας από κοντά να γνωρίζουν πότε και γιατί λειτουργεί η κατάληψη, η οποία εκτός των άλλων φιλοξενεί μόνιμα ανθρώπους που έχουν πρόβλημα στέγασης.

Αποθέωση της σπέκουλας αποτελεί η συγκινητική είναι αλήθεια αναφορά ότι δήθεν ο δήμος Θέρμης ενδιαφέρεται να χρησιμοποιήσει το κτήριο για να φιλοξενήσει πρόσφυγες. Στην πραγματικότητα ο δήμος Θέρμης στέγασε πρόσφυγες στο κτήριο μόνο κατά την περίοδο που έτρεχαν τα παχυλά ευρωπαϊκά προγράμματα εκατομμυρίων ευρώ μέρος των οποίων απολάμβανε από την ενοικίαση του κτηρίου σε ΜΚΟ Γερμανικών συμφερόντων. Όταν η κάνουλα της χρηματοδότησης έκλεισε (μετά και από την αναμενόμενη κατασπατάληση πόρων που φυσικά μόνο στους πρόσφυγες δεν κατέληξαν, οι οποίοι όπως του ξεφεύγει του αρθρογράφου ζούσαν σε τραγικές συνθήκες μέσα στο κτήριο), τότε ο δήμος (όπως επίσης αναφέρεται) κάλεσε τα ΜΑΤ να πετάξουν έξω τους κατοίκους του κτηρίου και σφράγισε το κτήριο παραδίδοντάς το στην αχρησία και την καταστροφή. Οπότε οι δακρύβρεχτες αναφορές για χρήση υπέρ των προσφύγων από τον δήμο αναιρούνται εκ των πραγμάτων. Αντιθέτως η λειτουργία της ίδιας της κατάληψης είναι αυτή που επιτρέπει ανά πάσα στιγμή τη χρήση της για τη φιλοξενία ντόπιων ή/και μεταναστών-προσφύγων που έχουν πρόβλημα στέγασης

και μάλιστα με ανθρώπινους όρους μέσω της αλληλεγγύης και της φροντίδας των μελών της.

Είναι για όλους τους παραπάνω λόγους που από την πρώτη μέρα μέχρι και σήμερα οι γείτονες υποδέχτηκαν θετικά τη διαμόρφωση των χώρων της κατάληψης και αρκετοί από αυτούς δεν διστάζουν να την επισκέπτονται σε διάφορες εκδηλώσεις, συναυλίες κ.λπ.

Για να κλείνουμε –προς το παρόν– γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η ΕΛ.ΑΣ. και οι πολιτικοί της προϊστάμενοι επιθυμούν διακαώς να συντρίψουν τις καταλήψεις και το άρθρο αυτό ειδικότερα στην ημερομηνία που δημοσιεύεται αποτελεί τμήμα (προκαταρκτικό) της επαπειλούμενης καταστολής, η οποία συνήθως λαμβάνει χώρα μέσα στο κατακαλόκαιρο, όταν το κράτος και οι συμμορίες του που είναι αυτές οι οποίες κινούνται στα σκοτεινά ελπίζουν ότι η απουσία της τοπικής κοινωνίας αυτήν την περίοδο τους δίνει πλεονέκτημα για τους σχεδιασμούς επιχειρήσεων εκκένωσης. Στο μόνο που έχουν δίκιο είναι ότι από την κοινωνική παρουσία εμείς παίρνουμε δύναμη, ενώ τα δικά τους κατασταλτικά σχέδια ακυρώνονται.

Δηλώνουμε, λοιπόν, χωρίς πολλά λόγια ότι την κατάληψη θα την υπερασπιστούμε χωρίς την παραμικρή οπισθοχώρηση και η οποιαδήποτε κατασταλτική κίνηση εναντίον της, όπως βέβαια και οι συκοφαντίες που προϋπαντίζουν τις κινήσεις της ΕΛ.ΑΣ. θα πάρουν τις άμεσες απαντήσεις που τους αρμόζουν. Οι μπάτσοι πολύ καλά κάνουν και σκέφτονται διπλά και τριπλά τα σχέδια εκκένωσης καθώς γνωρίζουν ότι την Mundo Nuevo θα την υπερασπιστούμε μέχρι ενός και ο δήμαρχος Θέρμης κ. Θεόδωρος Παπαδόπουλος θα έπρεπε να είναι πολύ ευχαριστημένος με αυτήν την εξέλιξη, εάν δεν θέλει να μας βρίσκει μπροστά του σε κάθε του βήμα.

Με άλλα λόγια, κύριοι, θα πρέπει να χυθεί αίμα για να χαθεί η Mundo.

ΜΠΑΤΣΟΙ – ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ – ΔΗΜΑΡΧΟΙ – ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ MUNDO NUEVO (ΦΙΛΙΠΠΟΥ & ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ)

μα αλληλεγγύης και σύγκρουσης με κάθε μορφή εξουσίας, εκμετάλλευσης και επιβολής: να οικοδομήσουμε έναν τόπο αγώνα για μια κοινωνία κοινοκτημοσύνης και ελευθερίας, για την αναρχία και τον κομμουνισμό.

Παίρνουμε τη ζωή στα χέρια μας. Δημιουργούμε αυτοοργανωμένες δομές αντίστασης και αλληλεγγύης. Ανοιχτή διαχειριστική συνέλευση καθημερινά στις 20:00.

1η Νοέμβρη 2017 αναρχική ομάδα "cumulonimbus" - κατάληψη Allerta (7η πάροδος Νικηφόρου Θεοτόκη, Σηλιά)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΗΡΙΑΝΝΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ

πανό αλληλεγγύης σε Ηριάννα-Περικλή που αναρτήθηκε στα Γενικά Λύκεια Κέρκυρας.

Έχουν περάσει πάνω από δύο μήνες από τη στιγμή που το δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναστολής της Ηριάννας Β. Λ. Στο διάστημα αυτό, αλλά και σε εκείνο που προηγήθηκε της απόφασης, υπάρχουν αρκετά συμπεράσματα που μπορούν να εξαχθούν από την όλη υπόθεση, την απόφαση καθ' αυτή, τον τρόπο διαχείρισης της δίωξης από πολιτικούς φορείς και ΜΜΕ, αλλά και τον τρόπο που εκδηλώθηκε η αλληλεγγύη στο πρόσωπο των δύο κατηγορούμενων. Πρέπει, ωστόσο, να διασαφηνιστούν δύο βασικές παράμετροι στην υπόθεση: πρώτον, οι δίωξεις τόσο της Ηριάννας όσο και του Περικλή είναι πολιτικές και μόνο ως τέτοιες πρέπει να αντιμετωπίζονται· δεύτερον, παρόλο που αμφότερες οι δίωξεις είναι πολιτικές, τα διωκόμενα υποκείμενα δεν είναι πολιτικοί κρατούμενοι. Δεν βρίσκονται στη φυλακή εξαιτίας της πολιτικής τους ταυτότητας ή δράσης, αλλά λόγω των κοινωνικών τους συναναστροφών. Από εκεί και πέρα:

1. Η υπόθεση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και η συλλογή στοιχείων από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς δεν πρέπει να θεωρούνται ήσσονος σημασίας. Η ρητή ή υπόρρητη παρουσίαση του γενετικού υλικού ως αυτοτελούς τεκμηρίου για καταδίκη επιβάλλει την κατάδειξη της αναξιοπιστίας του και τον αγώνα ενάντια στην εδραίωσή του ως τέτοιου. Η τεχνική της ταυτοποίησης δειγμάτων DNA αποτελεί μια λεπτή διαδικασία πολλών βημάτων, κάθε ένα από τα οποία υπόκειται σε απαραβίαστα πρότυπα και αυστηρούς κανόνες αποστείρωσης. Ακόμα κι αν από μια τέτοια διαδικασία προέκυπταν διασφαλισμένα αλάνθαστα αποτελέσματα, η ερμηνεία αυτών δεν είναι αποκλειστικά μία και μοναδική. Το DNA αποδεικνύει πού δεν ήταν κάποιος, όχι αναγκαία πού ήταν. Είναι δεδομένο άλλωστε ότι, ανάλογα με την πολιτική και κοινωνική συγκυρία, η αντιπροσωκρατική μεταφέρει και φυτεύει γενετικό

υλικό προκειμένου να επαληθεύσει δικής της έμπνευσης σενάρια που κατασκευάζουν ενόχους. Ιδιαίτερα στην περίπτωση της Ηριάννας, περίπτωση η οποία χαρακτηρίζεται από την αδυναμία επανεξέτασης του δείγματος άρα και επαλήθευσης της όλης διαδικασίας, εάν ληφθεί υπόψη (και) η ομολογούμενη χαμηλή ποιότητα των αρχικών δειγμάτων προκύπτει ξεκάθαρα ο εκδικητικός-παραδειγματικός χειρισμός των διωκτικών μηχανισμών. Ο αγώνας ενάντια στην εδραίωση του DNA ως επαρκούς τεκμηρίου ενοχής είναι επιτακτικός· ειδικά όταν αυτή τη στιγμή πλειάδα ανθρώπων διώκεται με κατασκευασμένα στοιχεία ή εκκρεμούν κατηγορίες για την άρνησή τους να δώσουν οικειοθελώς DNA.

2. Αποτελεί αδιαμφισβήτητα δικαίωμα κάθε κατηγορούμενου να διεκδικήσει με κάθε μέσο την ελευθερία του και να ακολουθήσει όποια υπερασπιστική γραμμή θεωρεί καταλληλότερη για τον εαυτό του. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, υπήρξε μάλλον ατυχής η απόφαση να μη συνδεθεί με το κίνημα αλληλεγγύης άμεσα και έγκαιρα και ο δεύτερος κατηγορούμενος. Χωρίς να ξεχνάμε πως δεν πρόκειται για πολιτικούς κρατούμενους, είναι σαφές πως αν νωρίτερα και με κοινή υπερασπιστική γραμμή είχαν συνδεθεί με το κύμα αλληλεγγύης και οι δύο κατηγορούμενοι, τα πράγματα ίσως να είχαν θετικότερη έκβαση. Το πολιτικό-κοινωνικό κόστος κάθε δικαστικής απόφασης είναι ανάλογο της έντασης της αλληλεγγύης. Ένταση η οποία συναρτάται από το πόσο βαθιά είναι διατεθειμένο το κίνημα να χτυπήσει ώστε να υπερασπιστεί τους αποδέκτες αυτής της αλληλεγγύης. Σε κάθε περίπτωση, η λογική του "είμαι αθώος, άρα δεν έχω τίποτα να κρύψω, άρα δίνω στοιχεία"(1) αποδεικνύεται λανθασμένη. Αντίστοιχα, δηλώσεις επίκλησης της αστικής νομιμότητας από τον συγγενικό (2) περίγυρο έχουν ως αποτέλεσμα να προσελκύσουν κόσμο αποφασισμένο περισσότερο για αυτοπροβολή και συμπάρταση με υπολογισμένα οφέλη, παρά για αλληλεγγύη.

3. Λόγω της χρονικής σύμπτωσής τους, μπορούν να γίνουν ορισμένοι παραλληλισμοί της υπόθεσης της Ηριάννας και του Περικλή με αυτή του Τάσου Θεοφίλου. Στην υπόθεση του τελευταίου υπήρξε χαρακτηριστική καθυστέρηση στην (ευρύτερη) εκδίωξη της αλληλεγγύης προς το πρόσωπό του. Το γεγονός ότι ο Θεοφίλου ήταν δηλωμένα αναρχικός-κομμουνιστής έδρασε ως αποτρεπτικός παράγοντας για πολλούς που τα τελευταία πέντε χρόνια ήταν βρο-

ντερά απόντες και εμφανίστηκαν όψιμα ως αλληλέγγυοι. Για αυτούς ο Θεοφίλου δεν ήταν "το αθώο παιδί" που άδικα το λένε αναρχικό, δεν είχε την πολλά υποσχόμενη καριέρα με την κοινωνική καταξίωση, δεν πληρούσε το προφίλ ενός φιλήσυχου, συνειδητά "αχρωμάτιστου" πολιτικά και αφοσιωμένου στο αντικείμενό του νεολαίου. Δεν υπήρξε, δηλαδή, το πρόσφορο έδαφος πάνω στο οποίο, αφού πρώτα στρωνόταν το χαλί του "δημοκρατικού δικαιώματος στη μόρφωση", θα κερδίζονταν ψήφοι, θα πωλούνταν άρθρα, θα προσαρμόζονταν πολιτικές ατζέντες. Γράφει η Α. Ψαρρά στην Εφημερίδα των Συντακτών (12/6/17): Για μια κοπέλα που δεν είχε καμία σχέση με οποιονδήποτε «ακραίο» πολιτικό χώρο, που απλά έχει δεσμό με έναν νέο άνθρωπο τον οποίο επίμονα προσπάθησαν να μπλέξουν οι διωκτικές αρχές και που αργότερα αμετάκλητα αθωώθηκε από Τριμελές Εφετείο Κακουρηγμάτων, η ποινή 13 χρόνων κάθειρξη χωρίς αναστολή, χωρίς ελαφρυντικά, χωρίς μαρτυρικές καταθέσεις σε βάρος της και με μόνο στοιχείο ένα μερικό αμφιλεγόμενο δείγμα DNA ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. (3) Επανεισάγεται λοιπόν από την "προσδευτική" δημοσιογραφία η (σαθρή) θεωρία των άκρων. Γιατί, ακόμα και μέσα σε εισαγωγικά, είναι επαρκώς επιληψήμο να έχει κανείς σχέση με την αναρχία και τον κομμουνισμό ή έστω με κόσμο που ασπάζεται αυτόν τον "ακραίο" τρόπο σκέψης. Είναι εκ των προτέρων βεβαρημένος με το αδίκημα της πολιτικής ταυτότητας. Αυτή η συνθήκη για το χώρο της αναρχίας δεν είναι πρωτοφανής ούτε προκαλεί εντύπωση. Είναι δεκάδες οι περιπτώσεις ανθρώπων που διώχθηκαν ή διώκονται ακόμα με μοναδικό τεκμήριο ενοχής την πολιτική ταυτότητα και τις προσωπικές/πολιτικές σχέσεις τους. Δυστυχώς, η Ηριάννα χρειάστηκε να βρεθεί η ίδια στη μέγγενη της αυθαιρεσίας των διωκτικών και δικαστικών αρχών για να καταλάβει πως το κράτος δικαίου είναι μία φτηνή βιτρίνα και τίποτε άλλο.

4. Πάνω στο σώμα της Ηριάννας παίχτηκε ένα παιχνίδι θεάματος, πολιτικής ορθότητας και πολιτικού καθωσπρεπισμού από ανθρώπους που χρειάζονται να υποτιμηθούν πρώτα για να συμπάθουν αργότερα, από ανθρώπους που μιλάνε τη γλώσσα της θεωρίας των δύο άκρων, της ταξικής ειρήνης, της δημοκρατικής ομαλότητας, των προταγμάτων τύπου "μορφώστε τους ναζί". Θυμήθηκαν οι καλλιτέχνες που δεν άφησαν τους εκπαιδευτικούς να σηκώσουν έναν σε συναυλία να μιλήσουν για την εκπαιδευτικό Ηριάννα. Και οι οπαδοί θυμήθηκαν την

Ηριάννα, αυτοί που ευθύνονται για επιθέσεις σε αγωνιστές και την καταστολή κατάληψης. Και από τον χώρο του αθλητισμού θυμήθηκαν την Ηριάννα. (4) Και οι υπουργοί και οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι θυμήθηκαν την Ηριάννα. Πολλοί θυμήθηκαν την Ηριάννα, γιατί θυμήθηκαν την πίστη στην αστική δικαιοσύνη, ένα ακόμα μέσο εξασφάλισης της ταξικής ειρήνης είτε μέσω της καταστολής είτε μέσω της "απονομής δικαίου".

Όμως όταν ακόμα κι αυτή αποτυγχάνει να καταστείλει ή να εκτονώσει την κοινωνική οργή, εμφανίζονται με κάθε πρόσφορο μέσο οι τροβαδούροι της ομόνοιας, οι υπερασπιστές του πασιφισμού και των "εσωτερικών αλλαγών και επαναστάσεων", όσοι χρησιμοποιούν την αλληλεγγύη για προσωπικό όφελος, ώστε να πετύχουν τους σκοπούς τους και να αλλοιώσουν τα νοήματα και τα περιεχόμενα. Γιατί, αδιαμφισβήτητα, είναι σημαντικές οι κοινωνικές συμμαχίες και η οικονομική ενίσχυση των κρατουμένων. Αλλά η τελευταία συναυλία – με την οποία για ακόμα μία φορά για λόγους που αγνοούμε δεν συνδέθηκε ο Περικλής – ήταν ο ορισμός της μετατροπής της αλληλεγγύης από θέση μάχης και υπεράσπισης σε φτηνή πρόσβαση σε συναυλιακούς χώρους και σε εύκολη διασκέδαση.

Το σύνθημα "το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο από όλα τα κελιά", που αναφέρεται σε αγωνιστές, απονομαδοποιείται όταν ακούγεται για ανθρώπους που απλά μπήκαν στο στόχαστρο της κρατικής καταστολής και όχι για τον αγώνα που δί-

νουν, όχι για το πάθος τους που διοχετεύεται στον αγώνα για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση. Αυτά τα νοήματα, της αλληλεγγύης, του αγώνα, της ισότητας, της ελευθερίας είναι που έρχεται το θέαμα να αλλοιώσει. Όταν οι λέξεις χάνουν το νόημά τους, τότε και τα νοήματα δεν συναντιούνται με πράξεις των οποίων τα μέσα θα συμφωνούν με το ίδιο το περιεχόμενο του εκάστοτε αγώνα. Το πρωτογενώς υγιές κοινωνικό αντανακλαστικό της συμπαράστασης, λοιπόν, όταν έρχεται να συμπληρώσει μια αόριστη στρατηγική, μια στάση που βασίζεται σε ασαφή και αντιφατικά μέσα διεξαγωγής του αγώνα, είναι επιρρεπές στην αφομοίωση. Αφομοίωση από τους μηχανισμούς του κράτους, της κυριαρχίας, του θεάματος, μέρος των οποίων είναι και το ίδιο το νομικό σύστημα που διέταξε τη φυλάκισή της.

5. Το κράτος έχει συνέχεια. Και η συνέχειά του κρατάει δεκαετίες. Το νομικό σύστημα είναι δομημένο με τέτοιο τρόπο ώστε να εξυπηρετούνται συγκεκριμένα συμφέροντα και συγκεκριμένο δίκαιο: το δίκαιο του μονοπωλίου της βίας του κράτους, το δίκαιο του κεφαλαίου, το δίκαιο των αγορών και του καπιταλισμού. Σε αυτό το νομικό σύστημα όσοι δεν βρίσκονται στη μεριά του ισχυρού είναι αδιάφοροι απώλειες. Από το προπολεμικό κράτος που οι συγγενείς των κομμουνιστών δεν έβρισκαν δουλειά μέχρι σήμερα λίγα πράγματα έχουν αλλάξει στην ουσία τους. Η υπόθεση της Ηριάννας και του Περικλή είναι πρωτίστως υπόθεση όλων όσοι αγωνίζονται. Αυτών που διοργανώνουν εκδηλώσεις, συμμετέχουν

σε πορείες, συλλογικοποιούνται με όραμα την κοινωνική και ταξική απελευθέρωση, αγωνίζονται με τις όποιες δυνάμεις τους για την καταστροφή του κράτους και του κεφαλαίου. Αυτοί βρίσκονται πραγματικά στο στόχαστρο, ο δικός τους συγγενικός και κοινωνικός περίγυρος είναι ουσιαστικά αποδέκτης της παρακαταθήκης που αφήνει αυτή η απαράδεκτη υπόθεση.

Κλείνοντας, στις 16 Οκτωβρίου (ημέρα εκδίκασης του νέου αιτήματος αποφυλάκισης) η θέση μας θα είναι στο πλευρό της Ηριάννας. Η αλληλεγγύη μας είναι δεσμομένη και ξεκάθαρη. Όμως, ταυτόχρονα, είναι ειλικρινής και έχει και κριτική διάσταση επιδιώκοντας να γίνει αμφίδρομη σχέση.

Καμία ποινικοποίηση των συγγενικών-κοινωνικών σχέσεων δεν πρέπει να γίνεται ανεκτή.

Λευτεριά στην Ηριάννα και τον Περικλή.

αναρχική ομάδα cumulonimbus

(1) <http://tvxs.gr/news/ellada/synenteyksi-tis-iriannas-moy-zitane-na-apodeikso-pos-den-eimai-elefantas>

(2) <http://www.alfavita.gr/arhron/koinonia/irianna-diafonei-me-ta-epeisodia-tin-endiefere-mono-i-epistimi-tis-thelei-na>

(3) <http://www.efsyn.gr/arthro/i-anastoli-den-einai-gia-tin-irianna>

(4) <http://www.avgi.gr/article/10813/8297745/trianta-okto-yrographes-gia-ten-erianna-apo-paiktes-kai-proponetes>

Ας ειπωθούν όσα τόσο καιρό δεν λέγονται... Κείμενο της Αναρχικής Συνέλευσης φοιτη(ρι)ών "Quieta Movere" για ναρκοπιάτσες και καταστολή στο ΑΠΘ

Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η παρουσία της ναρκοπιότητας στο πανεπιστήμιο δεν εδραιώνει προβλήματα. Τάχα μου δε γνωρίζουν κράτος και αστυνομία τι συμβαίνει εδώ και καιρό, αφότου αφήσανε «σιωπηλά» τον χώρο του πανεπιστημίου να γίνει πεδίο δράσης του παρακράτους, δηλαδή των ναρκομαφιών; Τα περιστατικά, που θίγουν τη ζωή και την αξιοπρέπεια, είναι πολλά. Από το γενικότερο αίσθημα φόβου, τις ληστείες μέχρι και το βιασμό μιας κοπέλας από ναρκέμπορους και τον ξυλοδαρμό φίλου της τον περασμένο Νοέμβρη. Δεν έχει περάσει αρκετός καιρός από όταν είδαμε τους θανάτους δύο συνανθρώπων μας από υπερβολική δόση. Καιρό τώρα έχει έλθει η στιγμή να επιρριφθούν οι ευθύνες.

Οι ναρκομαφίες, σίγουρα, δεν φύτρωσαν μόνες τους. Το κράτος επιλέγει κατά καιρούς να χρησιμοποιήσει τους ναρκέμπορους ως εργαλείο υποβάθμισης συγκεκριμένων χώρων, αφήνοντάς τους ουσιαστικά το ελεύθερο να γκετοποιήσουν μια περιοχή. Η μετατροπή του πανεπιστημίου σε πιάτσα ασφαλώς δεν μπορεί να εξηγηθεί χωροταξικά, ότι δηλαδή τάχα μου η διευρυμένη ανοικτότητα του campus δίνει το ασφαλές πεδίο στους ναρκέμπορους. Το κράτος τους αφήνει. Εν τέλει οι μαφίες ίσως και να βολεύουν. Γιατί έρχεται το κράτος με την αστυνομία του και θέτει το εξής απλό δίλημμα: είτε θα παρέμβει επιλύοντας το ζήτημα και εγκαθιδρύοντας παρουσία είτε θα συνεχιστεί η γκετοποίηση. Με αυτόν τον πολύ απλό τρόπο

ανανεώνει τη συναίνεση των φοιτητών, αλλά και του κοινωνικού σώματος ως προς το πρόσωπό του, βγαίνει από την υπόθεση κερδισμένο, δηλαδή ως ο μόνος δυνατός και άξιος αρμόδιος διαχείρισης και επίλυσης των καθημερινών μας προβλημάτων. Χρειάζεται μια εγκαθίδρυση του δόγματος σουχιά, τάξη και ασφάλεια. Να είμαστε ήσυχοι, ενώ μέσα μας όλοι βράζουμε από άγχη για το σήμερα και το αύριο. Να είμαστε φρόνιμοι, γιατί αλλιώς θα επικρατήσει η «αναρχία». Να είμαστε ασφαλείς, γιατί θα μας φροντίσουν από τα προβλήματα που φορτώνουν οι ίδιοι στην κοινωνία και εν προκειμένω στους φοιτητές. Να λέμε και ευχαριστώ...

Αποκρίπεται, ωστόσο, κάτι θεμελιώδες, που φανερώνει την υποκρισία της εξουσίας. Ποιος τους επέτρεψε να έρθουν; Ποιος ρυθμίζει την κίνηση αυτών των μαφιών στην πόλη; Όποιος ισχυριστεί την αυτόνομη κίνηση των ναρκεμπόρων είναι βαθιά νυκτωμένος. Οι μαφίες αυτές έχουν πλάτες, κέντρα εξουσίας που τις προστατεύουν. Η αστυνομία, ως βραχίονας της κρατικής παρέμβασης, κάνει τα στραβά μάτια. Οι αστυνομικές επιχειρήσεις μέσα στο campus γίνονται για να γίνονται, στάχτη στα μάτια. Το πρόβλημα είναι εδώ και το γνωρίζουν καλά. Κράτος και μαφίες συνδέονται οργανικά. Η απόδειξη της παρακρατικής φύσης των δεύτερων διατρανώνεται και από οκ ολίγες περιπτώσεις, όπου αποκαλύφθηκε η διαπλοκή υψηλόβαθμων της

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Υ/Η ΦΡΑΓΜΑΤΟΣ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

Η γενικευμένη καταστροφή και λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος σε παγκόσμιο επίπεδο, με ανυπολόγιστες συνέπειες για ολόκληρο τον πλανήτη, είναι το αποτέλεσμα της άγριας και μακροχρόνιας επίθεσης του κράτους

και του καπιταλισμού για την εκμετάλλευση και κυριαρχία στη φύση και τις ανθρώπινες κοινωνίες. Οι αποψιλώσεις των δασών, η μόλυνση των θαλασσών, το λιώσιμο των πολικών πάγων, οι κλιματικές αλλαγές, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η συρρίκνωση της βιοποικιλότητας και η εξαφάνιση πλήθους ζωικών ειδών, είναι μερικά μόνο μέρη της συνολικής οριακής περιβαλλοντικής κρίσης

πορεία στο φράγμα της Μεσοχώρας

φαραγγί του Φάγγου -το σημείο όπου άφησαν την τελευταία τους πνοή τον Ιούνη του '45 οι αντάρτες του ΕΛΑΣ, Βελουχιώτης και Τζαβέλας

συνέλευση της ΑΣΑ γύρω από τη φωτιά, στις όχθες του Αχελώου

που δημιουργεί η κρατική- καπιταλιστική επιθετικότητα. Όσον αφορά ειδικά τον ελλαδικό χώρο, αυτή η επίθεση έχει κλιμακωθεί τα τελευταία χρόνια, με σειρά καταστροφικών, μικρών και μεγάλων, έργων τόσο στην ύπαιθρο όσο και μέσα στις πόλεις. Από την Πάρνηθα και τη Γκίωνα μέχρι τη Β.Α. Χαλκιδική και τον Αχελώο.

Η υπόθεση των φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου αποτελεί προεκλογική δέσμευση όλων των κυβερνήσεων και διακαή πόθο του ντόπιου κεφαλαίου, των τσιφλικιάδων και των τοπικών παραγόντων της Θεσσαλίας από τη δεκαετία του '60 και έπειτα. Η ολοκλήρωση των φαραωνικών έργων στην κοιλάδα του Αχελώου και στην ευρύτερη περιοχή της νότιας Πίνδου θα επιφέρει την οριστική καταστροφή του ποταμού σε όλο το μήκος του, από τον άνω ρου του στη νότια Πίνδο, καταποντίζοντας ορεινές κοιλάδες, φυσικά οικοσυστήματα και ανθρώπινους οικισμούς (όπως το χωριό Μεσοχώρα Τρικάλων) στη λάσπη των τεχνητών ταμιευτήρων της ΔΕΗ, μέχρι το ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι.

Ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του '80, όταν και άρχισαν να κατασκευάζονται τα πρώτα φαραωνικά φράγματα της ΔΕΗ και τα έργα εκτροπής, οι κάτοικοι της περιοχής δεν έδειξαν καθόλου διατεθειμένοι να επιτρέψουν την καταστροφή του τόπου τους και διάλεξαν τον αξιοπρεπή δρόμο της αντίστασης. Είναι χαρακτηριστικό ότι στις 30 Μάρτη του 1990 κάτοικοι της Μεσοχώρας κατέλαβαν το τεράστιο φράγμα ύψους 150 μ. της ΔΕΗ, που απειλεί με αφανισμό το χωριό τους, και συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ.

Την τελευταία δεκαετία, το έργο έχει ανακινηθεί σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο, ενώ παράλληλα έχουν αναζωπυρωθεί και οι αντιστάσεις ενάντια στην καταστροφή του ποταμού και της τοπικής κοινωνίας. Μια σειρά από πολιτικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες, οικολογικές οργανώσεις και συλλογικότητες έχουν εκφραστεί δημόσια ενάντια στα φράγματα και την επιχειρούμενη εκτροπή του ποταμού, διεξάγοντας έναν πολύμορφο αγώνα καταφέροντας προς το παρόν να στήσουν αναχώματα στην καταστροφική επέλαση κράτους και κεφαλαίου. Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού Αχελώου δημιουργήθηκε τον Αύγουστο του '07, στις κινητοποιήσεις στη Μεσοχώρα Τρικάλων και συνεχίζει μέχρι σήμερα χάρη στην διάθεση πολλών

αγωνιστών να συνεχίσουν να αντιστέκονται στο μεγαλύτερο αναπτυξιακό έργο για τη διαχείριση του νερού στην Ελλάδα, με κινηματικά και αυτοοργανωμένα χαρακτηριστικά. Έτσι, έχοντας την αντίληψη πως ο αγώνας πρέπει να διεξάγεται και στο ίδιο το σημείο όπου συντελείται η καταστροφή, κάθε καλοκαίρι οργανώνεται πολυήμερη κινητοποίηση στη Μεσοχώρα Τρικάλων με εκδηλώσεις και παρεμβάσεις, διαδήλωση στο φράγμα της ΔΕΗ και περιηγήσεις στην περιοχή.

Σήμερα, η λειτουργία των έργων και η εξέλιξη του ίδιου του αγώνα ενάντια στα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού βρίσκονται σε ένα οριακό σημείο. Και αυτό γιατί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, πλήρως ευθυγραμμισμένη στις νεοφιλελεύθερες αντικοινωνικές πολιτικές λεηλασίας του φυσικού κόσμου και του κόσμου της εργασίας, που επέβαλαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, η ΕΕ και το ΔΝΤ, στις οποίες εντάσσεται και η ολοκλήρωση των Υ/Η έργων και η ιδιωτικοποίησή τους, ολοκλήρωσε τις διαδικασίες αποδέσμευσης του Υ/Η φράγματος Μεσοχώρας από το συνολικό έργο της εκτροπής, το οποίο έχει μπλοκαριστεί προσωρινά από το Συμβούλιο της Επικρατείας, ώστε αυτό να λειτουργήσει άμεσα και ανεξάρτητα.

Ως Αναρχική Πολιτική Οργάνωση-Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων, είμαστε εχθρικοί προς κάθε κρατική – καπιταλιστική επέμβαση στο φυσικό κόσμο. Δηλαδή, σε κάθε επέμβαση που αποσκοπεί στην κερδοσκοπική εκμετάλλευσή του, λεηλατώντας και καταστρέφοντάς τον. Ακόμα και όταν αυτή η επέμβαση εμφανίζεται ως εναλλακτική, «πράσινη», αειφόρος κλπ, εξυπηρετεί την ίδια κερδοσκοπική αντίληψη για τον φυσικό κόσμο, την επέκταση του ελέγχου και της εκμετάλλευσης του σε νέα πεδία, την ανανέωση του ιδεολογικού πλαισίου της καπιταλιστικής ανάπτυξης και την διαίωνηση του συστήματος κυριαρχίας του κράτους και του κεφαλαίου πάνω στη φύση και τον άνθρωπο.

Στεκόμαστε ξεκάθαρα ενάντια στην επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, της ΔΕΗ και των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών που δρομολογούν την καταστροφή του Αχελώου και των τοπικών κοινωνιών. Δεν τρέφουμε αυταπάτες εξωραϊσμού του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος οργάνωσης της κοινωνίας και εμπιστοσύνης στους θεσμούς που συστηματικά καλλιεργήσαν τοπικοί παράγοντες και το κυβερνών

κόμμα που σήμερα αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την ολοκλήρωση της καταστροφής.

Στηρίζουμε τις κινητοποιήσεις της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα, αντιλαμβανόμενοι πως ο αυτοοργανωμένος και αδιαμεσολάβητος αγώνας από τα κάτω είναι η μόνη ρεαλιστική προοπτική σήμερα για την προάσπιση του φυσικού κόσμου και της κοινωνίας γενικότερα. Αυ-

τός ο αγώνας πρέπει σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, να δυναμώσει στους δρόμους, να πλατειάσει κοινωνικά, να ριζοσπαστικοποιηθεί και να αγκαλιάσει όλες τις επιμέρους αντιστάσεις που ορθώνονται σε διάφορα σημεία όπου εκδηλώνεται η κρατική – καπιταλιστική επιθετικότητα, σπίνοντας ένα ανάχωμα απέναντι στην επέλαση της ανάπτυξης, σε μια κεντρικής σημασίας επιλογή της εξουσίας, όπως είναι αυτή των

φραγμάτων και της εκτροπής του ποταμού Αχελώου.

**ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Ο ΑΧΕΛΩΟΣ! ΝΑ ΖΗΣΕΙ Η
ΜΕΣΟΧΩΡΑ!**

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ!

**Αναρχική Πολιτική Οργάνωση -
Ομοσπονδία Συλλογικότητων**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟ Υ/Η ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΗΣ ΜΕΣΟΧΩΡΑΣ

Η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα αποτελείται από συλλογικότητες και άτομα από Αθήνα, Πάτρα και Άρτα, με σκοπό την προάσπιση του ποταμού Αχελώου από την επικείμενη ολοκληρωτική του καταστροφή από την λειτουργία του Υ/Η φράγματος στο χωριό της Μεσοχώρας, καθώς και του ίδιου του χωριού.

Όπως τα τελευταία δέκα χρόνια έτσι και φέτος κάναμε μια σειρά πολιτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων στην πλατεία του χωριού με αποκορύφωμα την πραγματοποίηση πορείας προς το Υ/Η φράγμα, την Κυριακή 13 Αυγούστου.

Λίγες ημέρες πριν την πραγματοποίηση των φετινών μας εκδηλώσεων και κινήσεων από την Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα, την Τετάρτη 2 Αυγούστου 2017, υπογράφηκε από τον Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Σωκράτη Φάμελλο, η ΑΕΠΟ (Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων) του υδροηλεκτρικού έργου του φράγματος της Μεσοχώρας όπου δίνει το πράσινο φως στην ολοκληρωτική καταστροφή του ποταμού Αχελώου και τον αφανισμό του χωριού.

Έτσι, σήμερα, Δευτέρα 14/8 στις 3 μ.μ., σύντροφοι και συντρόφισσες της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα από Αθήνα, Πάτρα, Άρτα, Καρδίτσα πραγματοποίησαν κατάληψη στο υδροηλεκτρικό εργοστάσιο της Μεσοχώρας στη Γλύστρα, θέλοντας να επικοινωνήσουν ευρύτερα το μήνυμα της αντίστασης, το μήνυμα ότι παρά τα φαραωνικά σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου για την εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση των φυσικών πόρων και τη συνολική λεηλασία της φύσης και της κοινωνίας, από τη Μεσοχώρα μέχρι τη Χαλκιδική, ορθώνεται η αντίσταση, όλων όσοι αγωνίζονται με αξιοπρέπεια και επιμονή μέχρι την οικοδόμηση ενός κόσμου ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

Από τη μεριά μας, επιζητώντας τη ριζοσπαστικοποίηση, την όξυνση, τη γενίκευση και το συντονισμό του κοινωνικού αγώνα από τα κάτω, στεκόμαστε αλλη-

λέγγυοι πλάι σε όλους όσους αγωνίζονται συλλογικά ενάντια στη λεηλασία της φύσης. Στεκόμαστε στο πλάι των κατοίκων της Μεσοχώρας, που από το 1990 διάλεξαν τον αξιοπρεπή δρόμο της αντίστασης. Έναν δρόμο που είναι πάντοτε ανοιχτός, πόσο μάλλον σήμερα που επαιτείται η ανεπίστρεπτη καταστροφή του ποταμού και της Μεσοχώρας. Κόντρα στην τοπική εξουσία (Δημαρχία και Περιφέρεια) και τα συμφέροντα που παίζονται στις πλάτες τους για χάρη της ΔΕΗ, του κράτους και των κατασκευαστικών εταιρειών, αλλά και πέρα από θεσμικές και κομματικές λογικές διαφόρων παραγόντων που καλλιεργούν αυταπάτες.

απόσπασμα από την ανακοίνωση των καταληψιών :

"Μετά την απόφαση της 2ας Αυγούστου 2017 του αναπληρωτή υπουργού περιβάλλοντος Φάμελλου που ανακοίνωσε, ως νέος Ηρόστρατος, την οριστική καταστροφή του ποταμού Αχελώου και αφού προηγήθηκε μια σειρά πολιτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων στη Μεσοχώρα καθώς και η πορεία των αγωνιζόμενων κατοίκων του χωριού και αλληλεγγύων ενάντια στο φράγμα της ΔΕΗ, την Κυριακή 13 Αυγούστου, μέλη της Αυτόνομης Συνάντησης Αγώνα που προασπίζεται τον ποταμό και το χωριό από την δρομολογούμενη καταστροφή του, με πλήθος συνεχών κινητοποιήσεων εδώ και πάνω από 10 χρόνια, καταλάβαμε σήμερα 14 Αυγούστου στις 3 μ.μ. το υδροηλεκτρικό εργοστάσιο της ΔΕΗ στη Γλύστρα.

Η κίνηση μας αποσκοπεί στην ευρύτερη δυνατή πληροφόρηση και τη συνακόλουθη αφύπνιση συνειδήσεων για το αποσιωπημένο γεγονός ότι εδώ στην ορεινή κοιλάδα του Άνω Αχελώου από τη μια συντελείται μέσω φαραωνικών τεχνικών έργων μια γιγαντιαίων διαστάσεων καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και της τοπικής κοινωνίας, ενώ από την άλλη ορθώνεται μια μακρόχρονη και πολύμορφη αντίσταση των κατοίκων της περιοχής και αλληλεγγύων από όλη τη χώρα."

κατάληψη του Υ/Η εργοστασίου της ΔΕΗ Μεσοχώρας στη Γλύστρα από μέλη της ΑΣΑ

συνέλευση κατοίκων και αλληλεγγύων στην πλατεία του χωριού

δημιουργικό εργαστήρι για τα παιδιά στην πλατεία του χωριού

Παρέμβαση με μογογιές στο κεντρικό κτίριο της ΔΕΗ στην Πάτρα

Συνέχεια από την σελίδα 9

αστυνομίας με δίκτυα διακίνησης ναρκωτικών και όπλων.

Με τη σειρά της, η πρυτανεία ρίχνει το μπαλάκι στην αστυνομία, ζητώντας την παρέμβασή της. Η κατάσταση αυτή δίνει ακόμη ένα πάτημα για την εδραίωση της αστυνομικής παρουσίας στο χώρο του πανεπιστημίου. Πρόσφατα, μας ανακοινώθηκε η ομόφωνη απόφαση των πρυτανικών αρχών μέσω της υπηρεσίας του webmail ότι ζητήθηκε από τον εισαγγελέα η μόνιμη και διαρκής παρουσία μπάτσων μέσα στον χώρο του πανεπιστημίου, «αποκλειστικά και μόνο προς αντιμετώπιση του προβλήματος διακίνησης και χρήσης ναρκωτικών ουσιών». Το πρόβλημα δεν δημιουργήθηκε από το φοιτητικό σώμα, αλλά το τελευταίο αναγκάζεται να υποστεί τις συνέπειες. Κλειδώματα, αύξηση των security και από δω και πέρα η πιθανή παρουσία μπάτσων μέσα στο πανεπιστήμιο δημιουργούν ένα αυξημένο αίσθημα καταστολής που έχει ως αποτέλεσμα την άμεση απομάκρυνση του κόσμου που δραστηριοποιείται στα πανεπιστήμια.

Το πανεπιστήμιο βλέπουμε να κλείνει για αυτούς που κινούνται καθημερινά στους χώρους του, τους/τις φοιτητές/φοιτήτριες, και παραμένει «ανοικτό» για τους ναρκέμπορους. Γνωρίζουμε με τον πιο βάρβαρο τρόπο ότι οι περισσότερες σχολές οδηγούνται σε κλείσιμο και σε κλειδώματα μετά το πέρας των μαθημάτων. Τελευταία, η κοσμητεία της Πολυτεχνικής επέλεξε να αποκλείσει την είσοδο σε κατειλημμένο χώρο συλλογικής δράσης φοιτητών, το «Καμαράκι» των Ηλεκτρολόγων/Μηχανολόγων καθώς και στο ελεύθερο κοινωνικό ραδιόφωνο 1431am. Έχουν τοποθετηθεί ρολά και λουκέτα σε όλες τις πτέρυγες του πολυτεχνείου, ενέργειες που εμποδίζουν την ελεύθερη κίνηση και έκφραση ομάδων που δραστηριοποιούνται στον πανεπιστημιακό χώρο. Γίνεται εμφανής λοιπόν η επιθυμία των αρχών να καταστείλουν οποιαδήποτε πολιτική, πολιτιστική και κοινωνική δράση που αντιβαίνει στους όρους τους.

Το πανεπιστήμιο προωθεί την θεαματική αναπαράσταση της ανοικτότητας με τους δικούς του ορούς («ΑΠΘ την Κυριακή», εκδρομές σχολείων, εκδηλώσεις ποικίλου περιεχομένου) ενώ ταυτόχρονα σπεύδει να προσδώσει γκρίζα δημοσιότητα σε όσες δραστηριότητες ξεφεύγουν της σφαίρας επιρροής του (συλλογικές κουζίνες, μη-αμιγώς φοιτητικές ομάδες). Η χαρτογράφηση με ονοματεπώνυμο και τηλεφώνω των διοργανωτών είναι λοιπόν, μια δοκιμασμένη μέθοδος για την αποδόμηση του συλλογικού τρόπου οργάνωσης. Τα κουμάντα των κοσμητόρων με «αντιπρόσωπους και όχι μάζες» και προφανώς μια ιδιόμορφη εύνοια (οικονομική και υλικότεχνική στήριξη) που πάει πακέτο με την συνοδεία χαλιναριού στον λόγο και την

δράση του εκάστοτε εγχειρήματος.

Η λειτουργία, λοιπόν, της ναρκοπιάσας έρχεται σαν βούτυρο στο ψωμί των πανεπιστημιακών αρχών, που τόσα χρόνια μιλάνε για κέντρα ανομίας και στοχοποιούν τις δομές αγώνα των φοιτητών.. Μπορούν πλέον να έχουν ψευδοεπιχειρήματα για την πάγια πρόθεσή τους να μετατρέψουν το πανεπιστήμιο από μια εστία διακίνησης ιδεών και πολιτικής, πολιτισμικής διεπίδρασης, σε ένα αποστειρωμένο εκπαιδευτήριο.

Μέσα σε όλη αυτήν την συνθήκη, κράτος, αστυνομία, πρυτανεία, μέσα μαζικής παραπληροφόρησης και οποιοσδήποτε άλλος επιδιώκει να εγκαθιδρύσει την εποχή του φόβου και της καταστολής, εκμεταλλεύονται το πρόβλημα της εξάρτησης από ψυχότροπες ουσίες, τοποθετώντας ανθρώπους στο περιθώριο. Το κοινωνικό πρόβλημα παίρνει πλέον πρόσωπο και η κοινή γνώμη βιάζεται να ενοχοποιήσει και να φορτώσει όλες τις «συμφορές» αυτού του κόσμου στον εξαρτημένο άνθρωπο, δημιουργώντας ένα σύγχρονο αποδιοπομπαίο τράγο. Οι «αστυνομικές επιχειρήσεις» στο πανεπιστήμιο, και όχι μόνο, αφενός ενισχύουν το στίγμα του επικίνδυνου εξαρτημένου, και αφετέρου λειτουργούν μονάχα ως στάχτη στα μάτια της φοιτητικής κοινότητας, καθώς ποτέ δεν συλλαμβάνονται οι ναρκέμποροι. Η καταστολή και η ποινικοποίηση συμπεριφορών εξάρτησης δεν έχει αποτελέσει, δεν αποτελεί, κι ούτε θα αποτελέσει τη λύση, όπως διατείνονται όπου σταθούν κι όπου βρεθούν φορείς της εξουσίας.

Το πανεπιστήμιο, λοιπόν, δεν είναι μια προνομιακή σφαίρα, όπου μαζεύονται τα μυαλά της κοινωνίας και για κάποιο ανεξήγητο λόγο πρέπει να είναι «καθαρό», απαλλαγμένο από τα κοινωνικά προβλήματα. Και εδώ αναφερόμαστε σε αυτούς που θέλουν να ξεφορτωθούν τα ναρκωτικά απλά και μόνο από το πανεπιστήμιο. Το πανεπιστήμιο είναι ένας ακόμα κοινωνικός χώρος, όπου καλούμαστε, ζώντας καθημερινά σε αυτόν, να τον επανοικειοποιηθούμε. Έτσι ο αγώνας ενάντια στις μαφίες και το κράτος, που τις συντηρεί, είναι πρώτα από όλα κοινωνικός. Και ως τέτοιος πρέπει να δοθεί σε κάθε δημόσιο χώρο, όπου και αν θρέφεται και αναπτύσσεται ο κοινωνικός κανιβαλισμός.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΤΟΧΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΝΑΡΚΟΜΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΣΥ-
ΝΤΗΡΕΙ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ**

Ανοικτή Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών Quieta Movere

ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ... "Η ΕΙΣΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ή ΜΕ ΤΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ. ΜΕΣΗ ΛΥΣΗ ΛΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ"

Στα Εξάρχεια διεξάγεται για περισσότερο από έναν χρόνο ένας επίμονος αγώνας ενάντια στο Κράτος, τις μαφίες και τον κοινωνικό κανιβαλισμό, και ταυτόχρονα μια έμπρακτη προσπάθεια ανάδειξης και αναζωογόνησης στη γειτονιά μορφών κοινωνικής αυτοοργάνωσης (κατασκευή παιδικής χαράς, δημιουργία πολιτικού περιπτέρου κ.α.) και των αξιών της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας και της συνύπαρξης πολλών και διαφορετικών κοινωνικών και πολιτικών υποκειμένων. Μέσα σε αυτό το διάστημα αντιμετωπίσαμε –και αντιμετωπίζουμε– μια σφοδρή και κατευθυνόμενη επίθεση από τα ΜΜΕ που συκοφαντούσε τη γειτονιά και τους αγωνιζόμενους, και η οποία απογειώθηκε

μετά την κατασκευή του πολιτικού περιπτέρου στην πλατεία, ετοιμάζοντας το έδαφος για μια επικείμενη κατασταλτική επιχείρηση. Ωστόσο, το τελευταίο διάστημα οι πολιτικές και κοινωνικές συλλογικότητες του αγώνα βρίσκονται κατά καιρούς αντιμέτωπες με την παρασιτική και αντικοινωνική δράση διαφόρων στην περιοχή που επιχειρούν –ενίοτε με συμμορτίκους όρους– να επιβάλουν την παρουσία τους και να ορίσουν –στο βαθμό που μπορούν– την κοινωνική ζωή στα Εξάρχεια, σε ευθεία αντιπαράθεση με τις αξίες του αγώνα.

Φαινόμενα και ενέργειες αλόγιστης και άσκοπης βίας, όπως η πρόσφατη επίθεση στην παιδαγωγική σχολή κατά τη διάρκεια των φοιτητικών εκλογών, η χρήση μέσω

παντελώς αναντίστοιχων και επικίνδυνων απέναντι σε αριστερούς φοιτητές και η δολοφονική επίθεση μαχαιρώματος στον φύλακα της σχολής, η επίθεση σε συντρόφους και συντρόφισσες της Κατάληψης του Μηχανουργείου στο Ε.Μ.Π., δεν είναι απλώς άστοχες και άχρηστες αλλά και εκθρικές ως προς μια αγωνιστική κουλτούρα που θέλει να στρέφεται η κοινωνική και ταξική αντίβια απέναντι στους εκμεταλλευτές και καταπιεστές και όχι γενικώς και αδιακρίτως κατά πάντων. Ταυτόχρονα, η απολίτικη δράση αυτών των υποκειμένων, χωρίς να προσφέρει απολύτως τίποτα στα πραγματικά διακυβεύματα του αγώνα,

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ

Στις 9 Μάρτη 2017 οι Τούρκοι εκπαιδευτικοί Nuriye Gülmen και Semih Özakça ξεκίνησαν απεργία πείνας, συνεχίζοντας τη διαμαρτυρία τους ενάντια στην απόλυσή τους και οξύνοντας τον αγώνα τους ενάντια στο καθεστώς έκτακτης ανάγκης στην Τουρκία. Την 76η ημέρα της απεργίας πείνας, και αφού ο αγώνας τους είχε βρει μεγάλη κοινωνική ανταπόκριση, συλλαμβάνονται από το αυταρχικό καθεστώς του Ερντογάν και οδηγούνται στην φυλακή, όπου μέχρι και σήμερα, σε καθεστώς πλήρους απομόνωσης στο νοσοκομείο των φυλακών, συνεχίζουν τον αγώνα τους.

Η φυλάκιση των δύο απεργών πείνας αποτελεί κομμάτι της ολοκληρωτικής και αυταρχικής πολιτικής του Ερντογάν και του κόμματός του (AKP). Μια πολιτική "...που

13/9/'17 πορεία στην τούρκικη πρεσβεία

ήρθε να μονιμοποιηθεί με το αποτυχημένο πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου, το οποίο οργάνωσε μερίδα υψηλόβαθμων στρατιωτικών που κατηγορήθηκαν από το κράτος ότι συμμετείχαν στο κίνημα του Γκιουλέν. Από εκείνη την στιγμή και έπειτα, ο Ερντογάν κατηγορεί τους πολιτικούς του αντιπάλους για την προσπάθεια ανατροπής του και χρησιμοποιεί το αποτυχημένο πραξικόπημα για να γίνει ο απόλυτος άρχοντας, ένας σουλτάνος. Ως τέτοιος, μεριμνά από τη μία να καθαρήσει όλο το κρατικό στερώνμα από τους αντιπάλους του, καθαιρώντας όλο το υψηλόβαθμο επιτελείο του στρατού, τον μισό δημόσιο τομέα, το δικαστικό σύστημα και μεγάλο μέρος της αστυνομίας.

Από την άλλη στρέφεται ενάντια στον εσωτερικό εχθρό, τα κομμάτια που αγωνίζονται. Δίνει το έναυσμα στους οπαδούς του μαζί με τους γκρίζους λύκους να λιντσάρουν και να επιτεθούν στις γειτονιές και στα στέκια των αριστερών και αναρχικών αγωνιστών και οργανώσεων [...]. Αρχίζει τις μαζικές φυλακίσεις και τους διωγμούς σε συγγραφείς, δημοσιογράφους, ακόμα και σε χρήστες των social media, σε πολλούς Τούρκους και

Κούρδους αγωνιστές από το Κουρδικό Δημοκρατικό Κόμμα HDP, στα μέλη της μπάντας GRUP YURUM και σε αναρχικούς αγωνιστές...".

(απόσπασμα από την ανακοίνωση για τη φυλάκιση του Huseyin Civan, αρχισυντάκτη της αναρχικής εφημερίδας Meydan, Ιανουάριος 2017)

Στις 14 Σεπτέμβρη 2017, στην Άγκυρα, θα διεξαχθεί η δίκη των εκπαιδευτικών απεργών πείνας Nuriye Gülmen και Semih Özakça.

Εμείς από την πλευρά μας, εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας, σε όσους αντιμετωπίζουν καθημερινά το φόβο και παλεύουν ενάντια στο φασιστικό κράτος και παρακράτος της Τουρκίας.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ NURIYE GULMEN ΚΑΙ SEMIH ÖZAKÇA

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

αναρχική συλλογικότητα Όμικρον72
μέλος της Α.Π.Ο.Ι.Ο.Σ.

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα

προσφέρει τις καλύτερες αφορμές στον οχετό των ΜΜΕ να επαναφέρουν τα γνωστά στερεότυπα για τα Εξάρχεια και όσους πραγματικά αγωνίζονται εντός και εκτός της γειτονιάς. Υπεύθυνοι για αυτήν τη δραστηριότητα είναι και όσοι επιχειρούν να την πολιτικοποιήσουν βαφτίζοντας αντικοινωνικές και εξουσιαστικές ενέργειες «αντικλογικές δράσεις».

Καθοριστικό παράγοντα επιβολής στη γειτονιά αποτελεί παράλληλα μια δράκα οργανωμένων οπαδών, που μάλιστα παριστάνουν τους αναρχικούς τη στιγμή που ορισμένοι εξ αυτών συμμετέχουν σε επιθέσεις εναντίον δομών του κινήματος καθώς και σε αντιαναρχικές διαδηλώσεις. Δεν διστάζουν μάλιστα να χρησιμοποιούν την προσφυγική ιστορικότητα ενός αθλητικού συλλόγου όπως και να επικαλούνται την παρουσία ορισμένων σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις για να δικαιολογούν έτσι τις ανά καιρούς ντροπιαστικές τους πράξεις. Είναι γνωστή εξάλλου σε όλους η αντικοινωνική σχέση που αναπτύσσουν ορισμένοι από αυτούς με τη γειτονιά. Άλλοτε σαν «προστασία» σε μαγαζιά, άλλοτε σαν πορτιέρηδες σε συναυλίες και διασκεδαστήρια και άλλοτε σαν τραμπούκοι που επιχειρούν να ορίσουν τι είναι επιτρεπτό να τίθεται, να κριτικάρεται και να σπλητεύεται δημόσια από τις δυνάμεις του κινήματος, προσπαθώντας να επιβάλλουν το δόγμα «εδώ μόνο εμείς». Αποθρασυμένοι από την πρόσφατη επίθεση και διάλυση της κατάληψης «Στρώγκα» στη

Ν. Φιλαδέλφεια, με την κάλυψη που παρέχει το κράτος στο αφεντικό της ομάδας τους, και από τις σχέσεις που ακόμα συντηρούν με συγκεκριμένους πολιτικούς χώρους οι οποίοι τους δίνουν πάτημα και βήμα, καλύπτοντας έτσι την εξ αντικειμένου αντικοινωνική και εξουσιαστική δράση τους, έφτασαν στο σημείο να απειλούν, να τραμπουκίζουν και να βρίζουν συντρόφους, λίγα λεπτά μετά το τέλος προγραμματισμένης εκδήλωσης στο πολιτικό περίπτερο στην πλατεία Εξαρχείων. Άλλη μια προκλητική κίνηση που ήρθε αμέσως μετά τη δίκαιη αντίδραση συντρόφων να υπερασπιστούν σύντροφο που συμμετέχει στη συνέλευση για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων, ο οποίος την προηγούμενη μέρα είχε δεχτεί απρόκλητη επίθεση από έναν από αυτούς.

Όμως δεν μπορούμε επίσης να παραγνωρίσουμε το γεγονός ότι οι διαγκωνισμοί όλων των παραπάνω, οι κατά καιρούς συγκλίσεις και οι αποκλίσεις τους, οι «συμπλοκές» τους και τα νταπλίκια τους είναι κομμάτι μιας ανατροφοδοτούμενης σάπιας κατάστασης που σοβεί μέσα στα Εξάρχεια και παρασιτεί ή επιτίθεται κιάλας στο κίνημα, και η οποία είναι παράγωγο σε μεγάλο βαθμό της γενικότερης σήψης του κρατικού και καπιταλιστικού συστήματος εξουσίας και των συνθηκών κοινωνικού κανιβαλισμού που επιβάλλει. Αυτοί λοιπόν που επιχειρούν να μετατρέψουν τα Εξάρχεια σε φέουδα, ελεγχόμενα από τη μια ή την άλλη ομάδα με τις εκάστοτε συμμαχίες και

λυκοφιλίες της η καθεμιά, και να επιβάλουν ως όρο για την κοινωνική ζωή ή την πολιτική δράση το φόβο και το νόμο του ισχυρότερου, να ξέρονται πως είμαστε και θα είμαστε πάντα απέναντί τους. Και όσοι σήμερα σιωπούν, συναινούν ή συνδιαλέγονται με αυτούς που προσπαθούν να επιβάλουν τη «φεουδαλοποίηση», είναι όμηροί τους και έχουν βαρύντατες ευθύνες γι' αυτήν την κατάσταση.

Εμείς από την πλευρά μας θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τα Εξάρχεια της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της ταξικής αλληλεγγύης, της μαχητικής αντίστασης. Συνεχίζοντας με υπομονή και επιμονή να κρατάμε τις γραμμές του αγώνα απέναντι στις καπιταλιστικές επιδράσεις και τις εξουσιαστικές σχέσεις επιβολής που αναπτύσσονται στη γειτονιά μας με γνώμονα το καπιταλιστικό κέρδος και τη λατρεία της βίας. Και ταυτόχρονα θα υπερασπιτούμε με κάθε τρόπο τις αναρχικές και επαναστατικές μας αξίες, τους συντρόφους μας, την πολιτική μας ύπαρξη και αξιοπρέπεια από οποιονδήποτε τις απειλεί, μέχρι τέλους.

ΕΝΑΝΤΙΑ σε Κράτος, μαφίες, κοινωνικό κανιβαλισμό για τα Εξάρχεια των κοινωνικών αγώνων, της ελευθερίας και της αλληλεγγύης ...

Στήριξε και εσύ τη συνέλευση της γειτονιάς σου υλικά, ηθικά, πολιτικά

Συνέλευση για την επανοικειοποίηση των Εξαρχείων - Ιούλης 2017

Το μπλοκ της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στην Εγνατία, στην αρχή της διαδήλωσης. Το πανό γράφει: «Το χρεοκοπημένο σύστημά τους δολοφονεί, φυλακίζει, εξαθλιώνει – Μόνη λύση απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα η Κοινωνική Επανάσταση».

Γυναίκες από την «ομάδα ενάντια στην πατριαρχία» της ΑΠΟ, μαζί με συντρόφισσες από την κατάληψη libertatia -η οποία συμμετείχε στην περιφρούρηση του μπλοκ- συγκρότησαν αλυσίδα στη δεξιά πλευρά του πανό, ενώ φωνάχτηκαν συνθήματα όπως: «ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΓΩΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» και «ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ & ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ».

Ενημέρωση και φωτογραφίες από το μπλοκ της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης στην πορεία της ΔΕΘ

Στην Αγία Σοφία, στη μέση της διαδήλωσης. 200-250 σύντροφοι συσπειρώθηκαν στο μπλοκ. Τα συνθήματα που ακούστηκαν είχαν ταξικό-διεθνιστικό-αντικρατικό και αντιφασιστικό χαρακτήρα

Σε συνέχεια της «κατασταλτικής παράδοσης» στη ΔΕΘ, και φέτος οι δυνάμεις της αστυνομίας που εμφανίστηκαν ήταν τεράστιες με ΜΑΤατζήδες όλων των ειδών να καταλαμβάνουν το πεζοδρόμιο στο πλάι μεγάλου μέρους της διαδήλωσης της Καμάρας, με εντονότερη την παρουσία τους στα μπλοκ των αναρχικών. Η απάντηση δόθηκε με ισχυρή περιφρούρηση σε αλυσίδες από το μπλοκ της ΑΠΟ από την Τσιμισκή μέχρι το τέλος της πορείας στην Καμάρα.

Διαδήλωση για το κρατικό & καπιταλιστικό έγκλημα στον Σαρωνικό

Στις 21 Οκτώβρη 2017 πραγματοποιήθηκε στον Πειραιά παρέμβαση αντιπληροφόρησης για το κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα στο Σαρωνικό και πορεία στην Ένωση Ελλήνων Εφοπλιστών.

Στη διαδήλωση, που έγινε με τη συμμετοχή 200 συντρόφων, φωνάχτηκαν συνθήματα ενάντια στη λεηλασία της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και τ' αφεντικά, όπως: "φασίστες και εφοπλιστές του λιμανιού τον πάτο, ζήτω το παγκόσμιο προλεταριάτο", "η Αλληλεγγύη όπλο των εργατών, πόλεμο στον πόλεμο των εφοπλιστών", "μίσος ταξικό για τους εφοπλιστές, μολύνουν τις θάλασσες λεηλατούν ζωές", "απ' τον Σαρωνικό ως τη Χαλκιδική, κράτος και κεφάλαιο λεηλατούν τη γη", "εργατικά ατυχήματα μολύνσεις θαλασσών, όλα για τα κέρδη των εφοπλιστών".

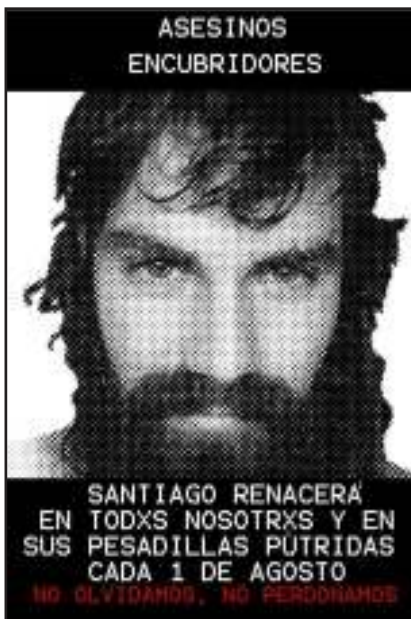

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ – ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ SANTIAGO MALDONADO ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ

Ο Santiago Maldonado ήταν αναρχικός κοινωνικός αγωνιστής με συνεπή και αλληλέγγυα επαφή με διάφορους κοινωνικούς αγώνες. Στις 18 Οκτώβρη ο Santiago βρέθηκε νεκρός σε ένα ποτάμι στην Παταγονία, δολοφονημένος από την αργεντινική αστυνομία εξαιτίας της έμπρακτης αλληλεγγύης που έδειξε στον ιθαγενικό λαό Μαπούτσε. Σε ολόκληρη την Αργεντινή ξέσπασαν διαδηλώσεις και συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής ως άμεση απάντηση στην κρατική δολοφονία του 28χρονου αναρχικού συντρόφου.

Διεθνιστική αλληλεγγύη

- στους αναρχικούς συντρόφους μας στην Αργεντινή που δέχονται την καταστολή του αργεντινικού κράτους και αντιστέκονται.
- στους Ινδιάνους Μαπούτσε και σε όλους τους ιθαγενικούς λαούς που υπερασπίζονται τη γη τους ενάντια στην υφαρπαγή της από τους σύγχρονους κονκισταδόρες της Benetton.

Τιμή στον αναρχικό Santiago Maldonado
Ο αγώνας συνεχίζεται...
αναρχική ομάδα "δυσήμιος ίππος"

"Πολεμούσε επί τρεις αιώνες, η πολεμική φυλή της δρυός. Επί τριακόσια χρόνια η σπίθα του Arauco γέμιζε με στάχτες τις αυτοκρατορικές κοιλιές. Επί τρεις αιώνες, έπεφταν πληγωμένα, τα πουκάμισα του καπετάνιου. Για τριακόσια χρόνια, μαστίγωναν κάθε όνομα εισβολέα. Για τρεις αιώνες, έσχιζαν το δέρμα των επιθετικών αετών. Επί τριακόσια χρόνια, έθαβαν, όπως το στόμα του ωκεανού, σκεπές, σκελετούς, πανοπλίες, πύργους και επίχρυσους τίτλους.

Τότε γεννήθηκες... Araucanía, δέσμη χειμαρρωδών δρυών, αμείλικτη πατρίδα, κρυφή αγαπημένη. Μόνη στο βασίλειο των βροχών σου ήσουν μεταλλικά λαρύγγια, κρύα χέρια, γροθιές μαθημένες να σχίζουν τα βράχια-ήσουν, πατρίδα, η ειρήνη..."

στίχοι του Π. Νερούδα από το "Canto general" γραμμένοι για τον Maruche πολεμιστή Lautaro και τον πόλεμο του Arauco. Αφιερώνονται στον αναρχικό αγωνιστή Santiago Maldonado

Ενημέρωση από την Ελευθεριακή Ομοσπονδία της Αργεντινής για τα γεγονότα της απαγωγής και της δολοφονίας του αναρχικού Santiago Maldonado

Τα γεγονότα

«Την 1η Αυγούστου 2017, στο Esquel, στην επαρχία Chubut, στην Αργεντινική Παταγονία, η κοινότητα Maruche Pu Lof, ένα ιθαγενικό χωριό της περιοχής, πραγματοποίησε ένα μπλοκάρισμα δρόμου. Μαζί τους ήταν ο Santiago Maldonado.

Οι δυνάμεις ασφαλείας (Gendarmeria Nacional) καταστέλλουν, πυροβολούν και κυνηγούν τους ανθρώπους Maruche στην επικράτεια τους μέχρι να παγιδεύσουν και να απαγάγουν τον Santiago Maldonado.

Η κατασταλτική επιχείρηση διατάχθηκε από την Εθνική Κυβέρνηση και υλοποιήθηκε από τη Χωροφυλακή. Και οι δύο αρνούσαν ότι κρατούσαν το Santiago Maldonado, αλλά υπάρχουν αρκετοί μάρτυρες και αποδείξεις. Η οικογένεια έδειξε φωτογραφίες και βίντεο για να αποδείξει ότι ο Santiago βρισκόταν στον αποκλεισμό στις στιγμές που προηγήθηκαν της καταστολής. Οι μάρτυρες της κοινότητας δήλωσαν στη δίκη ότι ο νεαρός άνδρας συνελήφθη και ξυλοκοπήθηκε από τους αξιωματικούς στον ποταμό Chubut και παραλήφθηκε σε όχημα που ανήκε στη Χωροφυλακή. Για περισσότερους από 2,5 μήνες, τόσο η κυβέρνηση όσο και η δικαιοσύνη παραπλανούσαν την έρευνα.

Η συγκάλυψη που προώθησε η κυβέρνηση από την αρχή, με την υποστήριξη σχεδόν όλων των συστημικών μέσων ενημέρωσης, περιελάμβανε δηλώσεις αξιωματικών που έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τα αποδεικτικά στοιχεία και τις μαρτυρίες για τα γεγονότα καθώς και στοχοποίηση του ίδιου του Σαντιάγκο και των Μαπούτσε, οι οποίοι κατηγορήθηκαν ως τρομοκράτες

και ξένοι πράκτορες, Διέσπειραν αμέτρητα ψεύδη για την τύχη του Σαντιάγκο μη διστάζοντας να κατηγορήσουν ακόμα και τους ίδιους τους ιθαγενικούς λαούς για τη δολοφονία του.

Αυτό συνέβαινε σε ένα πλαίσιο στο οποίο η κυβέρνηση και τα καθεστωτικά ΜΜΕ εργαζόταν συνεχώς για να οικοδομήσουν την ιδέα του «εσωτερικού εκθροού» που είναι βίαιος, προκειμένου να νομιμοποιηθεί η καταστολή και να εμποδιστεί κάθε δίαυλος αντίστασης στα ισχυρά μέτρα λιτότητας που εφαρμόζει. Η καθεστωτική προπαγάνδα στόχευσε τόσο τις κοινότητες Maruche όσο και τις αναρχικές ομάδες. Επίσης, εντάθηκε συστηματικά η εφαρμογή πολιτικών ενιθάρχησης. Όλο και περισσότερος έλεγχος και πίεση από την αστυνομία στους δρόμους και περισσότερη καταστολή σε κάθε είδους πολιτικές διαδηλώσεις.

Οι απαγωγές και οι εξαφανίσεις ανθρώπων ήταν ένας συστηματικός μηχανισμός που εφαρμόστηκε από το κράτος της Αργεντινής κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής δικτατορίας μεταξύ 1976 και 1983, αφήνοντας 30.000 αγνοούμενους. Μερικοί από τους στρατιωτικούς δικτάτορες καταδικάστηκαν και φυλακίζονται για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και οι πράξεις αυτές θεωρούνται γενοκτονία και έχουν σημαδέψει όλους τους κοινωνικούς αγώνες μέχρι σήμερα. Η εξαναγκαστική εξαφάνιση ανθρώπων είναι ένα ανεξίτηλο σημάδι στην ιστορία της Αργεντινής και διατηρείται στη συλλογική μνήμη κατά τρόπο παρόμοιο με τα ναζιστικά εγκλήματα.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πιστεύουμε ότι αυτή η δειλή και δολοφονική πράξη στο

Santiago Maldonado είναι κομμάτι της έντασης της κρατικής καταστολής που θα αναπτυχθεί περισσότερο με την ατιμωρησία που επιδιώκουν να επιτύχουν και πρέπει να αποτρέψουμε.

Το πολιτικό πλαίσιο

Στην Chubut, ένα μεγάλο μέρος των Maruche διεκδικεί τη γη που βρίσκεται στην ιδιοκτησία του Ομίλου Benetton. Η Benetton διαθέτει περισσότερα από 900.000 εκτάρια σε ολόκληρη τη χώρα, εκ των οποίων το ένα τρίτο βρίσκεται στην Chubut και δραστηριοποιείται στην περιοχή με την επωνυμία "Compañía de Tierras Sud Argentina SA" (CTSA), η έδρα της οποίας βρίσκεται στην "Leleque" (180.000 εκτάρια), στην περιφέρεια Cushamen, στα βορειοανατολικά της χώρας. Εκεί έλαβαν χώρα τα γεγονότα που οδήγησαν στην απαγωγή και τη δολοφονία του Santiago Maldonado.

Ο όμιλος Benetton εγκαταστάθηκε στην περιοχή στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Το 2006, η εταιρεία αναγνώρισε εν μέρει τα συνταγματικά δικαιώματα των κατοίκων Maruche στα εδάφη τους και προσφέρθηκε να παραδώσει στην επαρχία Chubut 7.500 εκτάρια της περιοχής του Esquel, για να τους μεταβιβαστούν σύμφωνα με το νόμο των προγονικών εδαφών στις διάφορες κοινότητες. Η επαρχιακή κυβέρνηση διέταξε τεχνικές μελέτες σχετικά με την πρόταση, οι οποίες κατέληξαν ότι ήταν μη παραγωγικές εκτάσεις, ανεπαρκείς για να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις των Maruche».

**Κοινή ανακοίνωση ελευθεριακών οργανώσεων της
Καταλονίας για τη Γενική Απεργία της 3ης Οκτώβρη**

**ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ!
ΣΤΙΣ 3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΣΤΗ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!**

Τα συνδικάτα, οι οργανώσεις και οι ομάδες που υπογράφουν το κείμενο, θέλουν να επικοινωνήσουν στους εργατές και σε όλες τις λαϊκές τάξεις τη θέση τους για τις διάφορες καταστάσεις που λαμβάνουν χώρα τις τελευταίες ημέρες στους δρόμους των πόλεών μας.

Εδώ και μερικά χρόνια, είδαμε πώς η κλιμάκωση της έντασης σε μια υπάρχουσα ιστορική σύγκρουση χρησιμοποιείται για να αναστείλει τα θεμελιώδη δικαιώματα του πληθυσμού. Προερχόμαστε από μια πολιτική και συνδικαλιστική παράδοση που υπερασπίστηκε ιστορικά τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των καταπιεσμένων τάξεων και έχει βγει στους δρόμους να πολεμήσει όταν επιχειρείται να αφαιρεθεί η δύναμη που μας επιτρέπει να είμαστε πρωταγωνιστές του παρόντος και του μέλλοντός μας.

Ως ελευθεριακοί και ενεργό κομμάτι των λαϊκών και συνδικαλιστικών κινημάτων στην Καταλονία, θα υπερασπιζόμαστε πάντα το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης των λαών -ξεκινώντας από τη δική μας. Αντιλαμβανόμαστε αυτό ως μια βασική αρχή του φεντεραλισμού, προκειμένου να καταστεί δυνατή η ανθρώπινη συνύπαρξη επί ίσοις όροις. Είναι σαφές για εμάς, ότι η πλήρης χειραφέτηση θα είναι αδύνατη χωρίς προηγούμενης της εξάλειψη της υπάρχουσας οικονομικής δομής, δηλαδή του καπιταλισμού. Μέχρι να συμβεί αυτό, οι συνθήκες διαβίωσης της εργατικής τάξης θα συνεχίσουν να συνθλιβονται από τα καταλανικά και τα ισπανικά αφεντικά που λειτουργούν πάντα χέρι-χέρι για να επιβάλουν περικοπές στα κοινωνικά δικαιώματα.

Ωστόσο, θέλουμε να καταγγείλουμε τη στρατιωτικοποίηση και την καταπίεση που υφιστάμεθα από το ισπανικό κράτος, το οποίο επιδεικνύοντας ένα εγκληματικό και αυταρχικό πρόσωπο, θέλει να επιβάλει τη βούλησή του στις τελευταίες εξελίξεις. Είμαστε πάντα εναντίον εκείνων που έχουν στρατιωτικοποιήσει την Καταλονία –και οποιαδήποτε επικράτεια– για να αντιμετωπίσουν τις μεγάλες λαϊκές διαμαρτυρίες ή τη λαχτάρα για κοινωνική χειραφέτηση.

Αντιστεκόμαστε στην καταστολή του κράτους γιατί την έχουμε βιώσει συστηματικά και κατ' επανάληψη στα δικά μας σώματα, στο δρόμο και στη δουλειά. Για αυτό επίσης θέλουμε να καταγγείλουμε την κατασταλτική φύση της Generalitat de Catalunya (Κυβέρνησης της Καταλονίας) η οποία τα τελευταία χρόνια έχει διώξει, χτυπήσει, συλλάβει και φυλακίσει όλους εκείνους που δεν ήθελαν να κοιτάζουν από την άλλη μεριά κάθε φορά που καταπατούνταν τα ανθρώπινα και πολιτικά δικαιώματα. Δεν ξεχνάμε τον τρόπο με τον οποίο η καταλανική αστυνομία – mossos d'esquadra – μας εκδίωξε από την Plaça Catalunya, φυλάκισε και κατήγγειλε συνδικαλιστές, μας διώξε γιατί συμμετείχαμε στις κινητοποιήσεις γύρω από το κοινοβούλιο τις μέρες που μας περιέκοβαν τα κοινωνικά μας δικαιώματα. Δεν ξεχνάμε (...) τις συλλήψεις και της φυλακίσεις στην πρόσφατη "Επιχείρηση Πανδώρα", τους θανάτους και τους ακρωτηριασμούς. Έτσι, λοιπόν, δε θα επιτρέψουμε κανέναν να μας πάρει ό,τι είναι δικό μας, όποια σημαία κι αν φέρει.

Για εμάς, η αυτοδιάθεση και η χειραφέτηση των λαών, των

ανθρώπων δεν μπορούν να παραμείνουν αποκλειστικά στην απόφαση ενός συγκεκριμένου εδαφικού πλαισίου. Η συλλογική ελευθερία δεν είναι δυνατή χωρίς την αποφασιστική δράση του λαού και των εργαζομένων ενάντια στο κράτος και την πολιτική ελίτ που κατέχει τις αντικοινωνικές, πατριαρχικές και καταπιεστικές δομές, οι οποίες επίσης υποστηρίζονται από την εμπομαζομένη Καταλανική κυριαρχία. Η αυτοδιάθεση και η χειραφέτηση θα είναι δυνατές μόνο μέσω της ανυπότακτης δράσης των καταπιεσμένων, οι οποίοι κατανοούν σε αυτό το γεγονός την υπεράσπιση και τη βελτίωση των υλικών συνθηκών διαβίωσής τους. Η κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, του πλούτου, η εξάλειψη όλων των μορφών καταπίεσης -όπως η πατριαρχία και οι διάφορες μορφές εξουσίας, τόσο οι ρητές όσο και οι άρρητες- η ευρύτερη ελευθερία της λήψης αποφάσεων και της συμμετοχής, η άμεση δράση και η αυτοδιαχείριση θα είναι αυτό που θα μας κάνει πραγματικά ελεύθερους.

Ως εκ τούτου, πιστεύουμε ότι είναι ο λαός που αποτελεί το πολιτικό και ταξικό υποκείμενο, ο οποίος πρέπει να αποτελέσει τη βάση για οποιαδήποτε σημαντική κοινωνική αλλαγή και, ως εκ τούτου, επικροτούμε το πέρασμα των λαϊκών οργανώσεων στην πρακτική της ανυπακοής και της αντίστασης στο υπάρχον εξουσιαστικό πλαίσιο. Θέλουμε αυτή η στάση της ανυπακοής και αντιπαράθεσης με την εξουσία να υπερβεί την παρούσα κατάσταση και διευρυνθεί ενάντια σε όλες τις αδικίες που υφίσταμεθα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, απευθύνουμε έκκληση στους εργαζόμενους της Καταλονίας να συμμετάσχουν στις κινητοποιήσεις για την προάσπιση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών μας και με έναν πολύ ειδικό τρόπο να συμμετάσχουν μαζικά στη γενική απεργία που καλέστηκε για τις 3 Οκτωβρίου. Επειδή το μαχητικό πνεύμα που ταξιδεύει ιστορικά σε αυτόν τον τόπο της Γης δεν θα λυγίσει τόσο εύκολα, επειδή είμαστε η εργατική τάξη και θέλουμε να αποφασίσουμε τα πάντα. Τώρα όλοι στο δρόμο, τώρα ήρθε η ώρα να πολεμήσουμε!

CNT Catalunya i Balears (Εθνική Συνομοσπονδία Εργασίας – Καταλονίας και Βαλεαρίδων)

CGT Catalunya (Γενική Συνομοσπονδία Εργασίας Καταλονίας)

Negres Tempestes – Llibertàries per l'alliberament dels pobles (Ελευθεριακοί για τη λαϊκή απελευθέρωση)

Embat, organització llibertària de Catalunya (ελευθεριακή οργάνωση της Καταλονίας)

Heura Negra, assemblea llibertària de Vallcarca (ελευθεριακή συνέλευση περιοχής Vallcarca)

Oca Negra, assemblea llibertària del Clot-Camp de l'Arpa (ελευθεριακή συνέλευση περιοχής Clot-Camp de l'Arpa)

Solidaritat Obrera (Εργατική Αλληλεγγύη – Αναρχοσυνδικαλιστική Συνομοσπονδία)

μετάφραση: αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟ ΤΩΝ G20 ΣΤΟ ΑΜΒΟΥΡΓΟ

Η Σύνοδος των G20 στην Γερμανία και την πόλη του Αμβούργου μετατράπηκε σε παγκόσμιο γεγονός για τις αντιστάσεις των από τα κάτω, χάρις στη μαχητική παρουσία χιλιάδων διαδηλωτών στους δρόμους της πόλης. Η επιλογή της διοργάνωσης αυτής της συνάντησης μέσα σε μια μεγάλη πόλη της Γερμανίας αποτέλεσε εξαρχής μια προσπάθεια επίδειξης δύναμης από την πλευρά των κυρίαρχων. Σύμφωνα και με τη Γερμανίδα καγκελάρια: "Δεν μπορούμε να λέμε πως υπάρχουν ορισμένα σημεία που δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό". Οι υπεύθυνοι για την εξαθλίωση και την καταπίεση δισεκατομμυρίων ανθρώπων συναντήθηκαν δίπλα σε μια περιοχή με ιστορικούς αγωνιστικούς συμβολισμούς και πολύ κοντά στην κατάληψη Rote Flora, αφενός για να επικυρωθούν και να απεργαστούν την εμπάθωση της επίθεσής τους κι αφετέρου για να διακοινώσουν ότι έχουν νικήσει στον πόλεμο ενάντια στους πληβείους. Το σημείο της συνάντησής τους και η βούληση για μια κατά το δυνατόν αδιατάρακτη παρουσία εκεί επιδίωξαν να παρουσιάσουν την αντίσταση ως μια περιθωριακή και χωρίς κεντρική πολιτική σημασία υπόθεση.

Διαψεύστηκαν οικτρά, καθώς το κεντρικό πολιτικό γεγονός των ημερών δεν ήταν οι συναντήσεις και τα πολυτελή δείπνα της πα-

γκόσμιας πολιτικής ελίτ, υπό τη φύλαξη ενός κατασταλτικού στρατού 20.000 μπάτσων. Ήταν οι μάχες και τα οδοφράγματα, οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις, που απέδειξαν πως η κρατική και καπιταλιστική δικτατορία βασιλεύει, αλλά δεν κυβερνά. Που απέδειξαν ότι οι επιταγές των παγκόσμιων κυρίαρχων επιβάλλονται χάρις στη δυνατότητά τους να ασκούν βία μέσω των στρατών τους. Οι πυροβολισμοί στον αέρα, οι άγριες επιθέσεις στα μπλοκ της αντίστασης, οι συλλήψεις και οι τραυματισμοί μάς εξοργίζουν, αλλά ταυτόχρονα αποτελούν μια μεγάλη πολιτική ήττα για τους παγκόσμιους κυρίαρχους, καθώς ράγισαν την ψευδή εικόνα της συναίνεσης στις επιταγές τους και γελοιοποίησαν τα δημοκρατικά τους προσώπια.

Η ιστορία συνεχίζει να γράφεται στους δρόμους και η προσπάθεια επιβολής του σύγχρονου ολοκληρωτισμού προσκρούει στις υπαρκτές κοινωνικές και ταξικές δυνάμεις που αποτελούν και τον πραγματικό τροφόδοτη των αγώνων. Η φτώχεια, η εξαθλίωση και ο φόβος επιβάλλονται από την ελάχιστη μειοψηφία των πολιτικά και οικονομικά κυρίαρχων. Οι G20 αντιπροσωπεύουν αυτή τη συνθήκη, αυτή την επιβολή, και οι συγκρούσεις στο Αμβούργο εξέφρασαν τις διαθέσεις και την οργή πολύ περισσότερων από όσους βρέθηκαν εκείνες τις μέρες στην κινητοποίηση ενάντια στην σύνοδο. Είναι πολλοί αυτοί που ασφυκτιούν μέσα στο κρατικό και καπιταλιστικό καθεστώς και στρέφουν το βλέμμα τους στον αγώνα ενάντια στους κυρίαρχους. Μαζί με αυτούς θέλουμε να βρεθούμε στους δρόμους της αντίστασης, να τους απευθυνθούμε και να οργανωθούμε πολιτικά, κοινωνικά και ταξικά. Για να αποτρέψουμε την ζοφερή προοπτική του γενικευμένου εξουσιαστικού πολέμου και να χτίσουμε όλο και περισσότερες

κοινότητες αγώνα. Για να αποκτήσουν οι μάχες στις διεθνείς συναντήσεις και οι τοπικές αντιστάσεις την προοπτική που τους αντιστοιχεί, αυτή της Διεθνούς των από τα κάτω, που θα θέτει κεντρικά πολιτικά εκτός από το ζήτημα της αντίστασης στην κρατική και καπιταλιστική δικτατορία, την καταστροφή της και την οργάνωση του κόσμου από τα κάτω με βάση τις αρχές της ισότητας, της ελευθερίας, της αλληλοβοήθειας.

Σε αυτό το δρόμο κάθε βήμα αφήνει ανοιχτή τη δυνατότητα και για το επόμενο. Οι μάχες της Πράγας και της Γένοβας, ο Δεκέμβρης του '08, οι εξεγέρσεις στη Γαλλία και στο Ferguson, τα οδοφράγματα της Ισταμπούλ και τα μονοπάτια της Τοιάπας, η Ροτζάβα και το κίνημα NoDapI, οι απεργίες, οι αντιφασιστικές περιφρουρήσεις, οι καταλήψεις, οι υψωμένες γροθιές. Αυτός είναι ο μεγάλος κόσμος μας και έρχεται να σαρώσει τον γερασμένο κόσμο της εξουσίας. Είναι ο κόσμος της μόνης πραγματικής προοπτικής για τους δισεκατομμύρια φτωχούς, εξαθλιωμένους και τους κυνηγημένους, για όλους μας. Της ζωής του αγώνα για ισότητα και ελευθερία.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική συλλογικότητα «Κύκλος της Φωτιάς» μέλος της Α.Π.Ο. από το κατελημμένο έδαφος της Λέλας Καραγιάννη 37

Ιούλιος 2017

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ...

...ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΙΡΑΦΟΡΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Προβλήσεις στα: "Σταυρούλι"

ΕΡΕΥΝΑ / 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 19.00 μ.μ. στην οροφή των ορόφων για την Πράγα (Παράρτητο Κ)

βιβλιοπαρουσίαση - συζήτηση

"Η Σοματοποίηση των Ελλήνων Σκλάβων της Αίθρας στα Κινηματογραφικά Κινηματα (1918-1967)"
B. ΓΙΣΜΠ - Σκλάβος της Δέσμης Βαλκάνιων

ΤΡΙΤΗ 26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ - 19.00

Κατάληψη "Mundo Nuevo"
Φιλίππου & Σιατίστης

10 χρόνια Στέκι Αντίπνοιο

Κάποτε ήταν κέντρο κ.π.β. έκκεντρο πλάσμα προς την ελευθερία

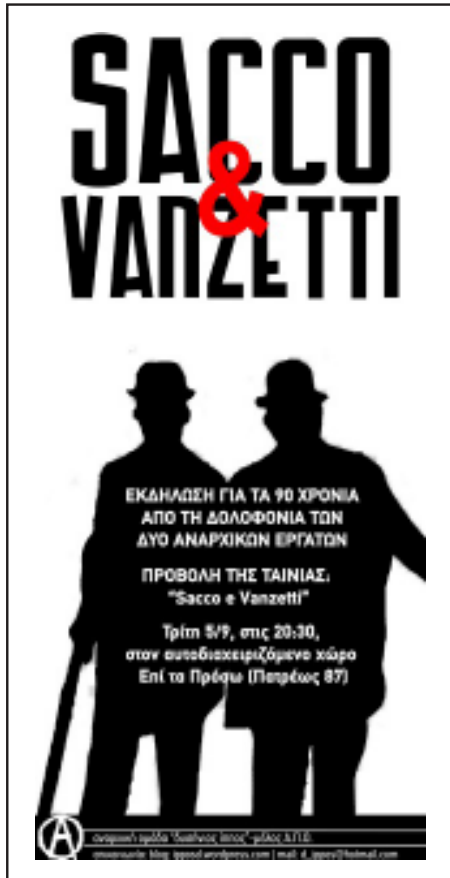
ΣΤΗΝ ΕΡΑΟ Κ ΤΕΛΕΜΑΤΙΟΝ
Ελευθερία είναι με τον κόσμο και με τον εαυτό
Ελευθερία είναι με τον εαυτό

ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΑΝΑΡΧΙΑ
19.00 μ.μ.
Από την οροφή των ορόφων για την Πράγα (Παράρτητο Κ)

ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΑΝΑΡΧΙΑ
19.00 μ.μ.
Από την οροφή των ορόφων για την Πράγα (Παράρτητο Κ)

ΑΓΩΝΑΣ ΠΑΤΗΡΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΚΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ
ΙΣΤΙΝΙΑΣ - ΙΣΤΙΝΙΑΣ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

90 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΑΚΟ ΚΑΙ ΒΑΝΤΣΕΤΙ

«Αν δεν είχαν συμβεί όλα αυτά, η ζωή μου θα είχε μείνει μια ασήμαντη αποτυχημένη ζωή. Τώρα πλέον ξέρουμε πως δεν αποτύχαμε: αυτή ήταν η πορεία μας και ο θρίαμβός μας. Ποτέ στη ζωή μας δεν ελπίζαμε ότι θα μπορέσουμε να κάνουμε τόσα πολλά για την ανοχή, τη δικαιοσύνη, την κατανόηση των ανθρώπων, όσα κάναμε τώρα κατά λάθος. Τα λόγια μας, οι ζωές μας, ο πόνος μας, δεν υπήρξαν για το τίποτα. Η αφαίρεση των ζώων μας, της ζωής ενός καλού παπουτσιά και ενός τίμιου ψαρά, οι τελευταίες μας στιγμές, μας ανήκουν. Η αγωνία αυτή είναι ο θρίαμβός μας».

Νικόλα Σάκο

Έχουν περάσει 90 χρόνια από την εκτέλεση των δύο αναρχικών και ορισμένοι ίσως να θεωρούν ότι ανήκει πλέον στο μουσείο της ιστορίας. Κατά τη γνώμη μας, η υπόθεσή τους παραμένει ενοχλητικά επίκαιρη, καθώς πολλά από τα στοιχεία της μας είναι πολύ οικεία (τηρουμένων πάντα των αναλογιών) και στο σήμερα. Το σαθρό και χαλκευμένο κατηγορητήριο, η καταδίκη και η φυλάκιση χωρίς στοιχεία, η εκδικητικότητα του καθεστώτος αποτελούν εικόνες και της σημερινής βαρβαρότητας της εξουσίας. Μιας εξουσίας η οποία φυλακίζει ανθρώπους

είτε λόγω της πολιτικής τους δράσης είτε λόγω της ιδεολογικής τους τοποθέτησης είτε ακόμα ακόμα και λόγω των φιλικών και συγγενικών τους σχέσεων. Ακόμα, η υπόθεση των δύο αυτών αγωνιστών αποτελεί και μια πηγή έμπνευσης για το κίνημα σήμερα. Η στάση των δύο αναρχικών καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους, το μεγαλειώδες κίνημα διεθνιστικής αλληλεγγύης που δημιουργήθηκε με στόχο το μπλοκάρισμα της εκτέλεσής τους, η οργάνωση και η μαχητικότητα των αγώνων εκείνης της περιόδου αποτελούν χρήσιμα εφόδια και εργαλεία για τη διαμόρφωση ενός συγκροτημένου αναρχικού κινήματος στο σήμερα. Ενός κινήματος που θα χρησιμοποιεί τη μνήμη ως όπλο, ελπίζοντας να συνεισφέρει στην καλλιέργεια μιας συλλογικής συνείδησης που θα επαναφέρει την ελπίδα. Την ελπίδα που δεν παραδίνεται και παίρνει σάρκα και οστά μέσα από την κοινωνική αυτοοργάνωση, την ταξική αλληλεγγύη και τη μαχητική αντίσταση.

Στις 15 Απριλίου 1920, στην Μασαχουσέτη, πραγματοποιείται ληστεία σε εργοστάσιο, κατά τη διάρκεια της οποίας δολοφονούνται ένας ταμίας και ένας φρουρός. Κατόπιν, δύο αναρχικοί, ο Νικόλα Σάκο, ένας υποδηματοποιός, και ο Μπαρτολομέο Βαντσέτι, ένας ιχθυοπώλης, συλλαμβάνονται και κατηγορούνται αρχικά για "επικίνδυνες ριζοσπαστικές δραστηριότητες" και έπειτα για τις δολοφονίες. Οι Σάκο και Βαντσέτι ήταν Ιταλοί μετανάστες στις Η.Π.Α. Οι δύο Ιταλοί ήταν ήδη γνωστοί για τη δράση τους πριν φτάσουν στις Η.Π.Α. καθώς είχαν εναντιωθεί στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, καταφεύγοντας στο Μεξικό μαζί με μια ομάδα συντρόφων τους για να αποφύγουν τη στράτευση. Από την πρώτη στιγμή που φθάνουν στη "γη της επαγγελίας" τάσσονται ενάντια στο ρατσιστικό και ξενοφοβικό καθεστώς, και ενάντια στη γκετοποίηση των μεταναστών σε ειδικές ζώνες.

Εννιά μέρες πριν την ληστεία για την οποία κατηγορήθηκαν οι Σάκο και Βαντσέτι, συλλαμβάνεται ένας φίλος και σύντροφός τους, ο οποίος κατά τη διάρκεια της ανάκρισης "πέφτει" από τον 14ο όροφο του υπουργείου δικαιοσύνης.

Στο διάστημα (1920-1927) που μεσολάβησε από την καταδίκη τους μέχρι την εκτέλεσή τους, δημιουργήθηκε ένα μεγαλειώδες κίνημα διεθνιστικής αλληλεγγύης που στόχο είχε την αναστολή της

εκτέλεσής τους. Πραγματοποιούνται μαζικές διαδηλώσεις και συγκρούσεις σε μια σειρά από χώρες όπως η Αμερική, η Γαλλία, η Ιταλία, η Γερμανία και η Αργεντινή. Χαρακτηριστικό της κατάστασης είναι ότι την ημέρα της εκτέλεσης τοποθετούνται οπλοπολυβόλα στη φυλακή Charlestown, ενώ την ίδια ώρα πραγματοποιούνται συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής στο κέντρο της πόλης. Ακόμη, ενδεικτικό της μαχητικότητας και της δυναμικής του κινήματος αλληλεγγύης είναι ότι η αμερικάνικη πρεσβεία στη Γαλλία περικυκλώνεται από τανκς προκειμένου να προφυλαχθεί, ενώ στη Γερμανία δολοφονούνται έξι διαδηλωτές.

Το 1925, δύο χρόνια δηλαδή πριν την εκτέλεσή τους, ένας Πορτογάλος φυλακισμένος ομολογεί ότι συμμετείχε στη ληστεία στο εργοστάσιο και ότι οι Σάκο και Βαντσέτι δεν συμμετείχαν. Γίνονται επτά αιτήσεις επανεκδίκασης της υπόθεσης και απορρίπτονται και οι επτά.

Στις 22 Αυγούστου του 1927, οι δύο αυτοί αναρχικοί, μετανάστες εργάτες εκτελούνται στην ηλεκτρική καρέκλα από το κράτος των Η.Π.Α. για ληστεία και φόνο που ποτέ δε διέπραξαν, με ένα σαθρό και χαλκευμένο κατηγορητήριο που ουδεμία σχέση είχε με την πραγματικότητα.

Άλλωστε, από τα λόγια του δικαστή Webster Thayer («ο Βαντσέτι μπορεί να μη διέπραξε το έγκλημα που του αποδίδεται, ωστόσο είναι οπωσδήποτε ηθικός του αυτουργός, αφού είναι εχθρός των υφιστάμενων θεσμών μας»), μπορούμε να διακρίνουμε τους λόγους αλλά και την ιδιότητα για την οποία δικάστηκαν και καταδικάστηκαν οι δύο αυτοί άνθρωποι.

Εκείνο που πανικόβαλε το αυταρχικό και ρατσιστικό κράτος των Η.Π.Α είναι ότι οι Σάκο και Βαντσέτι ενσάρκωναν με κάθε τρόπο τον "εσωτερικό εχθρό" και τον "εσωτερικό κίνδυνο". Ενσάρκωναν τον χαρακτήρα του ξένου, του μετανάστη, του "άλλου", του παρία, του αναρχικού και του φτωχού εργάτη. Αποτελούσαν φορείς μιας "μολυσματικής" νοοτροπίας και αντίληψης ("κόκκινη απειλή" όπως ονομαζόταν τότε από το καθεστώς των Η.Π.Α.), η οποία, στην εξάπλωσή της, θα έθετε σε διαρκή αμφισβήτηση την ισχύ και τη δύναμη του νόμου, των θεσμών και της κυρίαρχης ιδεολογίας, από τα οποία η κυρίαρχη τάξη αντλεί το κύρος και τη νομιμοποίησή της.

Μετανάστες, οι οποίοι αρνήθηκαν να

δεχθούν το μέλλον που τους επιφύλασσε η ζωή στη "γη της επαγγελίας", δεν αποδέχθηκαν μοιρολατρικά τις ρατσιστικές και ξενοφοβικές πρακτικές των Η.Π.Α. ("Είδα τους υπεύθυνους υπαλλήλους να μεταχειρίζονται τους επιβάτες της γ' θέσης σαν ζώα. Δεν είχαν ούτε έναν καλό ή παρηγορητικό λόγο για να ελαφρύνουν το βαρύ φορτίο του φόβου που ένιωθαν οι νιόφερτοι στις αμερικανικές ακτές. Η ελπίδα που παρέσυρε τους μετανάστες στη νέα γη εξανεμίστηκε μετά την πρώτη τους επαφή με τους σκληρούς αυτούς υπαλλήλους"). Εργάτες με πλούσια συνδικαλιστική δράση και καθημερινούς αγώνες για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους και αναρχικοί αγωνιστές που πίστευαν στην ύπαρξη μιας διαφορετικής κοινωνίας και πάλευαν για την επαναστατική ανατροπή του υπάρχοντος συστήματος καταπίεσης και εκμετάλλευσης.

Η εκτέλεσή τους λοιπόν δεν πραγματοποιήθηκε διότι διέπραξαν κάποιο έγκλημα. Εκτελέστηκαν για να παραδειγματιστεί οποιοσδήποτε άλλος "θέτει υπό

αμφισβήτηση την υπάρχουσα γενικότητα με την οποία δεν εναρμονίζεται όσο πρέπει". Εκτελέστηκαν με στόχο να τρομοκρατηθεί και να φοβηθεί οποιοσδήποτε άλλος αγωνίζεται -ή έχει κάθε λόγο να το κάνει- για την ύπαρξη μια διαφορετικής κοινωνίας.

"Κατάλαβα ότι στο όνομα του Θεού, του Νόμου, της Πατρίδας, της Ελευθερίας και των αγνότερων αφηρημένων εννοιών, των ανώτερων ανθρωπίνων ιδανικών εκτελούνται και θα συνεχίσουν να εκτελούνται τα φρικτότερα εγκλήματα".

Μπαρτολομέο Βαντσέτι

«Γε μου, να θυμάσαι: μην τα κρατάς όλα για σένα. Πάντοτε να κάνεις ένα βήμα πίσω, ένα βήμα μόνο, για να βοηθάς τους πιο αδύναμους, να στέκονται πλάι σου.

Οι πιο αδύναμοι που φωνάζουν για βοήθεια, οι ταπεινωμένοι, τα θύματα, αυτοί είναι οι φίλοι σου. Οι φίλοι σου και οι φίλοι μου, οι σύντροφοί μας που αγωνίζονται. Ναι, και καμιά φορά πέφτουν. Πέφτουν, όπως ο πατέρας σου και ο σύντροφός του

ο Μπαρτολομέο έπεσαν.

Αγωνίστηκαν και έπεσαν χτες για την κατάκτηση της χαράς. Για την ελευθερία όλων.

Στον αγώνα γιε μου, εκεί θα νιώσεις την αγάπη. Και στον αγώνα θα αγαπηθείς»

Γράμμα του Νικόλα Σάκο στο γιο του

Ενενήντα χρόνια από τη δολοφονία των αναρχικών Σάκο και Βαντσέτι, η μνήμη τους παραμένει ζωντανή στους αγώνες ενάντια στην εργοδοτική αουδοσία και τρομοκρατία, τον πόλεμο, το φασισμό, το ρατσισμό, το σύγχρονο ολοκληρωτισμό και την κρατική καταστολή. Ενενήντα χρόνια μετά, ο αγώνας για την κοινωνική επανάσταση, την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό συνεχίζεται...

**Το παρόν κείμενο αποτελεί κομμάτι της εισήγησης από την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε από την αναρχική ομάδα "δυσήνιος ίππος" με αφορμή τη συμπλήρωση 90 χρόνων από την δολοφονία των αναρχικών Sacco και Vanzetti.*

81 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1936 - ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ -

Στις 19 Ιουλίου του 1936, οι σειρήνες των εργοστασίων στη Βαρκελώνη δεν ηχούν για την έναρξη της βάρδιας. Είναι το συμφωνημένο σινιάλο των επιτροπών εργοστασίων της CNT προς τις επιτροπές άμυνας. Ο στρατός των φασιστών, έχοντας προηγουμένως εξουδετερώσει την στρατιωτική φρουρά της καταλανικής κυβέρνησης (η οποία είχε αρνηθεί να δώσει οπλισμό στη CNT) εισβάλλει στην πόλη. Η CNT, η FAI και η Ελευθεριακή Νεολαία έχουν ήδη οργανώσει την κοινωνική και ταξική άμυνα, απαλλοτριώνοντας όπλα, τα οποία μοιράζονται στο οργανωμένο προλεταριάτο. Στήνονται οδοφράγματα, ενώ χάρις σε πληροφορίες που έχει η συλλέξι η CNT-FAI είναι γνωστό στους επαναστάτες το πότε θα επιτεθεί στην πόλη ο στρατός των φασιστών.

Τις επόμενες δύο μέρες, στις νικηφόρες οδομαχίες συμπυκνώνονται δεκαετίες δουλειάς στη βάση, χρόνια διώξεων και φυλακίσεων, ατέλειωτες συζητήσεις, τόνοι χαρτιού πολιτικής προπαγάνδας, εξεγέρσεις και απεργιακές φρουρές, η συνεπής και μαζική πολιτική, κοινωνική και ταξική οργάνωση. Στα οδο-

φράγματα της Βαρκελώνης οι φασίστες συντρίβονται, όχι από κάποιο κυβερνητικό στράτευμα, αλλά από εργάτες που υπερασπίζονται τα δίκαια της ισότητας και της ελευθερίας, από το αναρχικό κίνημα που έχει προετοιμαστεί για αυτή την κρίσιμη μάχη.

Η επανάσταση πετυχαίνει την πρώτη της νίκη, για να ακολουθήσουν κι άλλες. Οι εργατικές και αγροτικές κομμούνες θα γίνουν πραγματικότητα, η CNT και η FAI θα κατορθώσουν αυτό που από εδώ και στο εξής δεν είναι ποτέ πια αδιανόητο. Η κοινωνική και ταξική χειραφέτηση, η κοινωνία των ομόσπονδων κοινοτήτων, ο κόσμος του ελευθεριακού κομμουνισμού, δεν είναι απλώς η ομορφότερη ιδέα, είναι μια πραγματικότητα που έζησε στην επαναστατημένη Ισπανία.

Αυτή την ιδέα κρατάμε στις καρδιές μας οι αναρχικοί σε όλο τον κόσμο, αυτή την πραγματικότητα κρατάμε στα χέρια μας κάθε φορά που ερχόμαστε σε σύγκρουση με τον κόσμο της εξουσίας. Τιμούμε και εμπνεόμαστε από εκείνους τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που έγραψαν μία από τις ομορφότερες σελίδες στην ιστορία της ανθρωπότητας, στην ιστορία του αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

**Ο αγώνας συνεχίζεται...
A LAS BARRICADAS!**

Αναρχική
Συλλογικό-
τητα
«Κύκλος
της Φωτιάς»
-μέλος της
ΑΠΟ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

απέναντι στο μύθο της
δημοκρατίας
η εξέγερση είναι πάντα ζωντανή

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Κατά μια τραγική ειρωνεία της ιστορίας, ήταν οι αιματηρές κατασταλτικές συνέπειες μιας τέτοιας ανταρσίας, το Νοέμβριο του 1980, που συντέλεσαν στην πτώση της δεξιάς διακυβέρνησης και αξιοποιήθηκαν στην άνοδο στην εξουσία του ΠΑΣΟΚ και της πολιτικής της ενσωμάτωσης. Επρόκειτο για τη στυγνή δολοφονία δύο διαδηλωτών, του Ιάκωβου Κουμή και της Σταματίνας Κανελοπούλου, καθώς και τον βαρύ τραυματισμό πολλών άλλων, ακόμα και με πυροβόλα όπλα, στις 17 Νοέμβρη 1980. Ήταν η κυβέρνηση της ΝΔ που χρωμάστηκε το αίμα των διαδηλωτών, αν και το ΠΑΣΟΚ, δια στόματος του ηγέτη του, είχε συναινέσει στην άγρια καταστολή, ενώ το ΚΚΕ είχε συνδράμει αποφασιστικά με τις εργατοϋφιστικές ομάδες κρούσης του, τα διαβόητα ΚΝΑΤ, που ανακατέλαβαν και εκκένωσαν βίαια το κατελιγμένο τότε Πολυτεχνείο.

Παρόλα τα φληναφήματα περί προβοκατόρικων στοιχείων που παρεισφρέουν στις εκδηλώσεις γιορτασμού στην επέτειο του Πολυτεχνείου για να την "αμαυρώσουν", εκείνα τα γεγονότα, όπως και πλήθος από τέτοια που ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια, δεν ήταν παρά μέρος μιας σύγκρουσης που είχε ξεσπάσει ήδη μέσα στο Πολυτεχνείο στα Νοεμβριανά του 1973. Μιας σκληρής σύγκρουσης που έμελλε με τα χρόνια να γίνει ανελέητη και βίαιη ανάμεσα στους εξεγερμένους της μεταπολίτευσης και τα αριστερά πολιτικά σπινθήματα του αστικοδημοκρατικού καθεστώτος.

Ξαναγυρίζοντας στη νοεμβριανή εξέγερση του 1973, ας θυμηθούμε το κατάπτυστο κείμενο της ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗΣ Νο 8 (όργανο της Αντί-ΕΦΕΕ, οργάνωσης του ΚΚΕ στο φοιτητικό χώρο) που κυκλοφόρησε το Γενάρη-Φλεβάρη του 1974 και το οποίο κατήγγειλε τότε σαν προβοκατόρες τους 350 νέους (κυρίως αριστεριστές, αναρχικούς και αντιεξουσιαστές) που κατέλαβαν το πολυτεχνείο στις 14/11/73, τα σύνθηματά τους -όπως Γενική Απεργία, Κάτω Το Κεφάλαιο, Κάτω η Μισθωτή Εργασία, Κάτω η Εξουσία- ως προβοκατόρικά και την ίδια την εξέγερση σαν έργο του Ρουφογάλη.

Ας θυμηθούμε ότι όταν ξέσπασε η εξέγερση ο Παπαδόπουλος επιχειρούσε με την κατάργηση της μοναρχίας, την

αμνηστία των πολιτικών κρατούμενων και των εξόριστων, και το διορισμό μιας πολιτικής κυβέρνησης υπό τον Μαρκεζίνη να νομιμοποιήσει το καθεστώς και να προχωρήσει σε συνδιαλλαγή με τους αστούς πολιτικούς. Και τότε ήρθε η έκρηξη της εξέγερσης στο κέντρο της Αθήνας, ξεκινώντας με την κατάληψη του πολυτεχνείου στις 14 Νοέμβρη από 350 νέους, κυρίως φοιτητές αλλά και μαθητές, ενώ το ίδιο βράδυ αρκετοί εργάτες, κυρίως οικοδόμοι, συγκροτούν την εργατική συνέλευση στο κτίριο Γκίνη.

Η αστυνομία αδυνατεί να καταστείλει την εξέγερση που εξαπλώνεται, αλλά στο εσωτερικό της διεξάγεται μια έντονη πάλη ανάμεσα σε διαφορετικές τάσεις, με δύο κυριότερες εκείνη της αυτονομίας και του αυθορμητισμού που ξεκίνησε την κατάληψη του Πολυτεχνείου και ήταν κατά βάση εξεγερτική, αντικαπιταλιστική και αντικρατική, και εκείνη που ήθελε να χρησιμοποιήσει το φοιτητικό κίνημα ως μέσο πίεσης για "εκδημοκρατισμό", δηλαδή ως διαπραγματευτικό χαρτί στα χέρια των αστών δημοκρατών που έβλεπαν με αμηχανία ή φόβο το ογκούμενο κύμα εξέγερσης. Εκφραστές αυτής της γραμμής ήταν οι εκπρόσωποι των νεολαιών των δυο φραξιών του ΚΚΕ. Από την πρώτη στιγμή, την Τετάρτη 14 Νοέμβρη, τα μέλη της Αντί-ΕΦΕΕ (ΚΝΕ) αγωνίζονταν για να μη γίνει η κατάληψη, ενώ μετά την αιματηρή καταστολή, στην "Πανσπουδαστική" (Νο 8) λίγους μήνες αργότερα, την κατήγγειλαν όπως είδαμε ως προβοκατόρικη.

Από την άλλη πάλι, ένας από τους εκπροσώπους του ανανεωτικού ΚΚΕ και συμμετέχων στα γεγονότα, ο Δημ. Χατζησωκράτης του Ρήγα Φεραίου και του ΚΚΕ εσ., αποκαλύπτει τη σύγκρουση με το δικό του αντεπαναστατικό πνεύμα: "το Πολυτεχνείο δεν θα είχε την ξεχωριστή θέση που έχει σήμερα στην ιστορική διαδρομή της μεταπολεμικής Ελλάδας, αν τη δεύτερη μέρα της κατάληψης οι φοιτητές που ανήκαν στις αντιστασιακές οργανώσεις της Αριστεράς δεν κατάφεραν να αντιστρέψουν τον χαρακτήρα που έπαιρνε με τα αιτήματα και τα συνθήματα που προωθούσαν οι υπεραριστεροί και οι αναρχικοί". Πίσω από αυτή την αντεπαναστατική γραμμή των δυο ΚΚΕ βρισκόταν η στρατηγική αντίληψη ότι πρώτα πρέπει να γίνει ο αγώνας για αποκατάσταση της αστικής δημοκρατίας και αργότερα η πάλη για το σοσιαλισμό.

Πριν καταφέρουν όμως, όπως πραγματικά θα ήθελαν, να την ελέγξουν και να την υποτάξουν οι ρεφορμιστές, η εξέγερση που εξελισσόταν στους δρόμους της Αθήνας με συμπλοκές και με επιθέσεις σε δη-

μόσια κτίρια, κι επαπειλούσε να απλωθεί στα σχολεία και τα εργοστάσια σπέρνοντας τον φόβο στην εξουσία και τους διεκδικητές της, συντρίφτηκε από τα τανκς.

Η πολιτικοποίηση του στρατιωτικού καθεστώτος ναυάγησε, και ο συνταγματάρχης Παπαδόπουλος αντικαταστάθηκε από τον ταξίαρχο Ιωαννίδη. Το καθεστώς βρέθηκε βυθισμένο μέσα στο μίσος και μπροστά στον φόβο μιας νέας κοινωνικής έκρηξης η εξουσία παραδόθηκε τελικά ακέραια στους πολιτικούς τον Ιούλη του 1974, όταν οι στρατιωτικοί έπαιξαν και έχασαν το τελευταίο χαρτί τους, αυτό του εθνικισμού, με την αποτυχία του πραξικοπήματος στην Κύπρο και την εισβολή των τουρκικών στρατευμάτων στο νησί.

Η ιστορία όμως με την εξέγερση στο Πολυτεχνείο δεν είχε κλείσει το 1973, καθώς το περιεχόμενο και τα προτάγματα της δεν ανήκαν στο παρελθόν όπως θα ήθελαν και προπαγάνδιζαν οι εμπνευστές του κομματικού συνθήματος: ΕΑΜ ΕΛΑΣ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ. Αντιθέτως, ανήκε στο μέλλον καθώς εγκαινίασε μια μακρά σειρά κινητοποιήσεων, ξεσηκωμών και συγκρούσεων των ριζοσπαστικότερων τμημάτων της νεολαίας. Το πνεύμα του Νοέμβρη θα αποδειχτεί ανεξάντλητο, παραμένοντας πάντα ζωντανό παρά την μακροχρόνια επιχείρηση διαστρέβλωσης και καπηλείας από αυτούς που αξιοποίησαν την εξέγερση για να οικοδομήσουν ένα μυθικό, αιματοβαμμένο βωμό της δημοκρατίας, ως ιδεολογικό θεμέλιο της μεταπολιτευτικής εξουσίας.

**Το Πολυτεχνείο δεν θα είναι ο αδι-
αμφισβήτητος καθαγιασμένος μύθος
της εξουσίας και της δημοκρατίας,
όπως θα ήθελαν οι λακέδες της, αλλά
σημείο αναφοράς μιας εξέγερσης
που άλλοτε ξεσπά κι άλλοτε υποβό-
σκει και που ακόμα και σήμερα δεν
έχει κατασταλεί...**

ΚτΚ

Το παραπάνω άρθρο αποτελεί μέρος ενός συνολικότερου ιστορικού κειμένου που δημοσιεύτηκε το 2005 στην ειδική έκδοση του Αναρχικού Δελτίου «ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ απέναντι στο μύθο της δημοκρατίας η εξέγερση είναι πάντα ζωντανή»

